

PF 3036

ADÓK ÉS
SZÁMLAVÁLTS
FEL
ALYAN IS
LACAN FE
E. SZÁMLA ÉRŐ

Világ proletárjai, egyesüljétek!

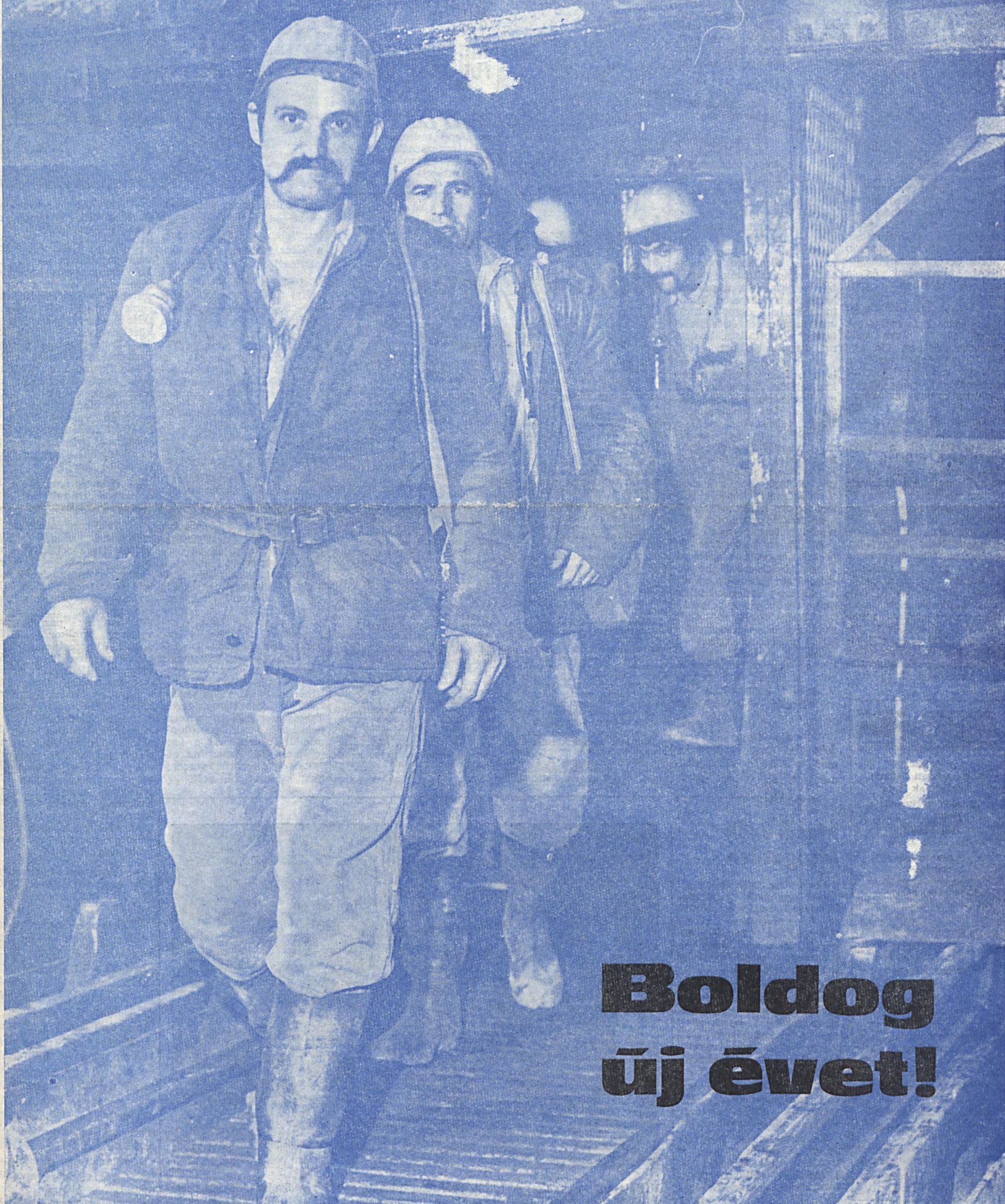
MECSEKI Ércbányász

A MECSEKI ÉRCBANYASZATI VÁLLALAT DOLGOZOINAK LAPJA

XVII. ÉVFOLYAM, 1. SZÁM

ÁRA 1,50 FORINT

1980. JANUÁR 1.

**Boldog
új évet!**

A mérleg pozitív

Élénk vita, cselekvő tenniakarás a beszámoló taggyűléseken

Az MSZMP Központi Bizottság 1979. június 29-i ülésén határozatot hozott a párt XII. kongresszusának összehívására. A határozatot követően vállalatunk pártszerveinél, pártalapszervezetinél a kongresszusra való felkészülés megkezdődött. Egész dolgozó kollektívánk, szocialista brigádjaink kongresszusi munkaverseny felajánlásokkal több, jobb, hatékonyabb, takarékosabb munkával készülnek a kétős eseményre: a kongresszusra és hazánk felszabadulásának 35. évfordulójára.

A pártalapszervezetek életében — a felkészülési program alapján — fontos esemény zajlott le november 20. és december 16. között. Beszámoló taggyűlésen számadást tettek, hogy a párttagok egyéni- és szervezeti szinten mennyit és milyen minőségben járultak hozzá a XI. pártkongresszus határozatainak végrehajtásához, hogyan tudták érvényesíteni a politikai, társadalmi és a gazdasági életben a párt vezető szerepét.

A vezetőségek szóbeli előterjesztései szolgáltak alapul az öt évre való visszatekintéshez. Ha egy mondatban jellemezzük a kollektív munkával készült beszámolókat, úgy fogalmazhatunk, hogy színvonalasak, kritikusak, önkritikusak és feladatmeghatározóak voltak.

A pártisztervek a helyi, üzemi és a vállalati gazdaságszervező, segítő és ellenőrző munkája kiemelt helyen szerepelt. Nagyító alá került a munka hatékonysága, a munka- és üzemszervezés, a munka- és technológiai fegyelem, az ésszerű takarékoság, a minőségi mutatók alakulása, munka- és egészségvédelem helyzete, az új dolgozók beilleszkedése, betanítása, a szocialista munkaverseny állása és mind ezek jó oldalai és a javítani valók egyaránt. Az elért eredmények a gazdasági vezetéssel kialakított

tagjai közül Romvári István arról beszélt, hogy a magas minőségi követelményekhez kiválóan képzett szakemberekre van szükség, amiben most hiány vannak.

Az alapszervezetek programjai a kongresszusig szűfoltabbak mint általában. Közzétették a kongresszusi irányelveket. A közvélemény érdeklődéssel várta, és alaposan elemzi, értékeli, majd a januári taggyűléseken a tapasztalatok megvitatására kerülnek. Az alapszervezetek feladata, hogy a párttagok és pártönkivüliek véleményeit, javaslatait összegyűjtse és továbbítsa az irányító párt-szervezetnek.

Varga Jenő

Nehéz kiképzési évet zártak

Feladatainkat továbbra is közösen kell végrehajtani

A közelmúltban tartotta a legelső gyűlését a Landler Jenő munkásör-zászlóalj III. százada. A MÉV Központ tanácstermében megrendezett századgyűlé-

sen vállalatunk gazdasági és társadalmi vezetői mellett jelen volt Sári Ferenc, a Pécs városi munkásör-zászlóalj parancsnoka is. A meghívottak és a személyi állomány előtt Csóti Imre századparancsnok értékelte az alegység éves tevékenységét. Méltatta munkásöreink odaadót, fejelemzett munkáját, a kiképzés és a szolgálat terén tanúsított példamutató helytállását.

Csóti Imre századparancsnok, aki idén vette át az alegység irányítását nyilatkozott lapunknak éves munkájukról, eredményeikről.

— Az idén igen nehéz kiképzési évet zártunk, századunkat különösen komoly feladat elé állította a rajkötélemben végerhajtott lögyakorlat és az ősz-szel megtartott éjszakai harcászati gyakorlat. Személyi állományunk mindkét alkalommal nagyszemélyen helytállt. A lögyakorlaton valamennyi rajkötő kiváló értékelést kapott, és a harcászati gyakorlaton sem vallottunk szégyent. Az országos parancsnokság képviselője ismeréssel szölt az egész zászlóalj tevékenységéről. Tavaly a zászlóalj-parancsnokság a mi századunk munkáját értékelte a legjobbnak. Ez évben az alegységek közötti verseny még kielezettebb volt.

— Tehát eredményes évet zártak. Mit vár az 1980-as esztendőtl?

— A jövő évi feladatok végrehajtásában — a párt XII. kongresszusa tiszteletére indított munkaversenyben — pártmegbízatásunk minél tökéletesebb teljesítésére törekszünk. A közeljövőben — január 19-én — tartjuk az ünnepi zászlóalj-gyűlésünket. Itt értékelik majd a zászlóalj éves tevékenységét, az alegységek munkáját. Kiténtetik élenjáróinkat és a leszerelő, valamint a tartalék állományba vonuló elvtársak helyére lépő új munkásörök eskütételére is ekkor kerül sor.

— Nemrégiben vette át a század irányítását. Beszélne önmagáról?

— 1963-ban kerültem a vállalatához, kezdetlől fogva a III. sz. bányauzemben dolgoztam. 1965-ben léptem a munkásörök kötelékébe. Idén október 15-én neveztek ki századparancsnoknak. Előzőleg a IV. szakasz parancsnoka voltam. Amikor közölték velem új megbízatásomat, kicsit meglepődtem, talán meg is ijedtem. Aztán megnyugodtam, hiszen, ha a párt- és társadalmi munkám úgy értékelték, hogy ennek a feladatnak az el-látására alkalmas vagyok, akkor megbízatásomnak eleget tudok tenni. Szeretnék a század állományával továbbra is olyan közelségben maradni, mint amilyen őszinte, elvtársi kapcsolat eddig volt közöttünk. A feladatainkat továbbra is közösen kell majd végrehajtani.

— Új munkaköre nyilván rengeteg elfoglaltsággal jár. Mit szöli hozzá a család?

— Már megszokták, hogy keveset vagyok otthon. Így van ez már évek óta. 1975-től a IV.—VI. körlet párttitkára voltam, de előzőleg is rengeteg elfoglaltságot jelentett a párt- és a társadalmi munka. Mikor a feleségemmel megismerkedtem, már munkásör voltam. Hogy hétvégeken távol vagyok az otthonától, már régen megszokta. Az ő megértése, támogatása nagy segítség munkám el-látásához, de úgy érzem, ezt valamennyi munkásörfeleségtől el lehet mondani.

Nógrádi Gábor

Kongresszusi előkészületek

Minden kommunista párt életében, úgy a mi pártunkban is nagy horderejű esemény a kongresszus, amely értékeli több év munkájának eredményét, megjelöli a politika fő irányvonalát és meghatározza a következő évek feladatait.

A kongresszus a folyamatos politikai, ideológiai és társadalmi építő munka szerves része, melynek megvalósítása nem kis energiát, odafigyelést igényel pártiszterektől, párttagoktól és pártönkivüliektől egyaránt.

A kongresszust megelőző taggyűléseknek felmerhetetlen politikai jelentőségük van, azért is, mert a kongresszusi irányelvek megvitatásával közvetlenül is részt veszünk a párt politikájának kialakításában. Így válhatunk részeseivé a kongresszus politikai előkészítésének.

A XI. kongresszuson és az azóta hozott fontos határozatok végrehajtását reálisan és alaposan kell értékelnünk, hogy mit és hogyan teljesítettünk, mit nem oldottunk meg.

Ebben az időszakban zajlanak a beszámoló és vezetőségválasztó taggyűlések. A felkészülés sokrétű és bonyolult feladatot jelent az alapszervezetek számára. Mint minden alapszervezetnél, úgy volt ez a III. sz. bányauzem gépészeti alapszervezeténél is, ahol a közelmúltban tartották az elmúlt választási ciklust értékelő beszámoló taggyűlést.

A beszámoló tartalmazta a pártmunka azon területeinek elemzését, melyek meghatározóak és elősegítették a részleg politikai, gazdasági tevékenységét. Kritikus és önkritikus

hangvétele elősegítette az egészséges vita kialakulását. A beszámoló és vita alapján a taggyűlés határozatban rögzítette a következő év fő feladatait és megválasztotta a vezetőségválasztó taggyűlés tisztségviselőit.

Most a jelölőbizottság végzi azt a körültekintő és fontos feladatot, amely meghatározója lesz a következő éveknek. A vezetőségben tisztséget kapni sem könnyű, de ott helytállni még nehezebb. A választás sem egyszerűen csak szervezeti aktus, hanem igen fontos politikai esemény.

A jelölőbizottság feladata nem kisebb mint az, hogy olyan személyeket javasoljon a vezetőségbe, akik politikai felkészültségükön, aktivitásukon túlmenően képesek lesznek megoldani az alapszervezet előtt álló tennivalókat, s élvezik a tagság támogatását, megbecsülését.

A kongresszusig még néhány hónap hátra van. Ez idő alatt is bőven lesz feladata a pártalapszervezet tagságának és vezetőségének, hiszen nem könnyű, hogy a választás napján a gazdasági és politikai tennivalóinkat, miként használjuk ki a lehetőségeket, erőforrásainkat.

Felvilágosítással, meggyőzéssel és példamutatással kell segíteni minden párttagnak a nem könnyű feladatok teljesítését, de azt is tisztán kell látni, hogy a döntően gazdasági jellegű problémákat csak agitációs és propaganda érvekkel, nem oldhatjuk meg, ehhez elsősorban jó és eredményes munkára van szükség!

Takács Lajos

Határőrök látogatása

December 7-én bányajárással egybekötött üzemlátogatáson vett részt a III. sz. bányauzemben katonafiatalok egy 25 fős csoportja, Zsobrák János főhadnagy, KISZ-bizottsági titkár vezetésével.

A csoport tagjai kiváló határőrök voltak, akik jó és eredményes munkájuk elismeréseként vettek részt ezen a kiránduláson és ismerkedtek a bányászfiatalok élet- és munkakörülményeivel.

Bányajárás után az üzemi tanácsteremben Pál István, a KISZ-vezetőség titkára adott tájékoztatást.

Ez alkalomból Zsobrák János „Határőr Plakett”-et nyújtott át Hrisztov B. Ivánnak, a vállalati KISZ-bizottság szervezőtitkárnak.

Vállalatunk nyugdíjasai a közelmúltban meglátogatták a Szolgáltató üzemet. Örültek a meghívásnak és az üzem fejlődésének Csapó Dezső felvétele

Ércbányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja

Felelős szerkesztő: Gelsz Ferenc

Szerkesztő: Ragoncsa János

Szerkesztőség: 7633 Pécs,

39-es dandár út 19. Telefon: 15-851

Vállalati tel.: 7-243, 7-147

Kiadja

a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat

Felelős kiadó: Braun Károly

Kiadóhivatal: 7601 Pécs, Hunyadi út 11.

Telefon: 15-000

MÉV Nyomda 7633 Pécs,

39-es dandár út 19.

Felelős vezető: Sperczel János

Megjelenik kéthetenként

Előfizetési díj egy évre 36 forint

Előfizethető a szakszervezeti bizalmiaktánál

Ny-623-4

Eredményes óév után, nagyobb feladatok előtt

Újévi interjú Tóka Jenő vezérigazgatóval

Az óév búcsúztató és újév váró hangulatunk mindig vegyes érzelmi töltésű. Vidám és derűs, ha az óév már emült, és jól elvégzett feladataira gondolunk, és kissé gondterhelt, ha az új év új feladatait vesszük számba, melyek sokszor falként magasodnak elénk, elrejtve még sok hónap távlatában a megoldással járó örömeiket, gondokat, esetleges buktatókat.

Lapunk újévi interjújában Tóka Jenő elvtárs ad választ olvasóinknak az 1979-es gazdasági év eredményeiről, s az elkövetkezendő év feladatainak megoldását előrelátó vállalati gondokról és elvárásokról, szem előtt tartva a feladatok végrehajtóját: az embert.

A kongresszusra való készülés jegyében...

— A hivatalos mérlegkészítés, számvetítés ideje még messze van, de néhány nap múlva év vége. Előzetes értékelés szerint az év közben jelentkezett nehézségek mellett, hogyan sikerült az évet zárni?

— Lényegében és érdemben ez évről minden ismert, hisz néhány napja az igazgatói tanács tárgyalta — s ezt követően az üzemi tervtárgyalások is — a jövő év előkészítését. Nem minden az elképzeléseinknek, céljainknak és törekvéseinknek megfelelően alakult, de legfontosabb dolog, hogy az éves exporttervet december közepén teljesítettük. Egy kicsit jobban csökkent a létszám, mint azt tervben célul tűztük ki, a bányászati terv vizsgálata az eredetihez képest, s a teljesítmény sem alakult úgy, hogy hosszabb időszak fejlődésében meg-

Fokozott gondoskodás az emberről

— Munkaerő-gazdálkodásunk eddigi tapasztalataiból mire számíthatunk a jövőben?

— Nagyon nagy gondot jelent a csökkent munkaképességűk hatékony foglalkoztatása és helyettük már az előbb említett fiatalok beállítása. Ebből sok irányú tanulság következik, ennek a gazdálkodás szférájában való átültetése hosszabb időt igényel a műszaki, gazdasági és termelési feladatok végrehajtásánál. Több irányú megoldást tervezünk. Szeretnénk külső segítséget igénybe

Igazodás a külső és belső feltételekhez

— Az MSZMP Baranya között elsődleges tennivalókat Bizottsága távlati lóként említi a termelési-irányítási irányelvei

kenység emelését, a fejlett

technika és technológia fogadására a háttér megteremtését. Mennyire tudjuk e szempontoknak megfelelően vállalatunkat fejleszteni? Képesek vagyunk-e fejlett technika, technológia fogadására?

— Ilyen irányban épült fel a jelenlegi ötéves tervünk. Amikor az új ötéves terv készül és az új viszonyokkal, körülményekkel egy új bányászati gyakorlati feladat lesz, a gondokból a kiút kereséséhez ez a nehéz feladatot kell megoldani. 1980-tól a belső árákból is a nemzetközi feltételekhez kell alkalmazkodni. Ezt úgy kell tenni, hogy sokkal dinamikusabb termelékenység emelkedéssel, a termelés jobb műszaki feltételeit megteremtve kell a nemzetközi színvonalhoz felzárkózni. Az új technika

Tudomány és termelés

— Mekkora energiát költ a vállalatunknál az ipari kutatás és fejlesztés?

— Ami a magyar bányászban új, az nemzetközileg nem mind új. A műszaki, tudományos együttműködés során sok mindenre tudunk támaszkodni, amit a nemzetközi tudósnevezdek már megoldott. Baráti szovjet kutatóintézetek közvetlen közreműködésének a segítségével Csehszlovákia, és most már a Német Demokratikus Köztársaság és hazánk műszaki tudományos együttműködése során sokat lehet adaptálni a bonyolult, új technikát bevinni a bányászati területre, de nem légtüres térbe, hanem gondos előkészület után. A külföldi tapasztalat: a közvetlen megismerés után itthon kell a tanítást menet közben megfigyeltetni. Ha termelés közben próbálnánk ki az újat, tönkre tennénk a technikát. A most alkalmazott technikáknál, mint pl.: a tömegtermelés, ma már sok mindent ismerünk és mégis csak kísérletképpen alkalmazzuk. Sok még a megoldatlan feladat. A fokozatos bevezetést jobb szervezéssel lehetne rövidebbé tenni, különösen igazolódik ez arra, ami nemzetközileg sem teljesen megoldott. Például a vibráció kiküszöbölésére itt vannak a Minirondók, a szovjet fúrókocsik, s most születnek hozzá a jobbnál jobb megoldások. A karbantartó háttérnek is a

Csöndör László felvétele

A brigádmozgalom hatalmas ereje

— Szocialista brigádmunkánk igen nagy múltat tekint vissza. Kérem, foglalja össze a jelenlegi helyzetet.

— Ha közvetlen termelési feladatot veszek alapul, minőségileg a brigádmozgalmon belül azért szép fejlődés megy végbe. Még azok számára is, akik magas szintről kell, hogy továbbfejlődjenek. A brigádmozgalom látványos elemei háttérbe szorultak. A létszám csökkent, a mennyiségi fejlődés elemei csökkentek. Az utánpótlással a minőségi színvonal is háttérbe szorult, de ha nem is minden irányban, láthatóan azért változás mutatkozik. Nem egy spon-tán, de a brigád színvonalát meghatározó műszaki problémát oldottak meg hozzáértéssel. Ha önmagában csak a feladatot nézzük, vagy az eszközrendszer problémáját és, ha a saját területükre adaptálnak, komoly eredményt tudnak produkálni. Itt volt például az országos vajúrtól; mi nem azt akartuk megmutatni, hogy nálunk ilyen sok jó vajúrt van, hanem, hogy képesek vagyunk ilyent szervezni. Melléktermékként megtudtuk azt is, hogy másokhoz viszonyítva milyen a minőség nálunk. Kényszerít az élet, hogy próbáljunk okosabbak lenni, közel kell vinni a brigádokhoz a

problémát, a megoldandó feladatot és meg kell teremteni a feltételt a végrehajtáshoz. Egy-két dologban lehet korszerűsíteni, de a továbblépéshez az előbbi feltétel kell. Igényesebb módszerek irányába kell változunk. Nagynevű brigádok kerültek rehabilitációra, de most is sokat dolgoznak és okosan, csak nem vágatók hajtanak, hanem a műszaki fejlesztésbe segítenek. Brigádmunkánk a komplex, hosszabbtávú feladatra kell, hogy helyeződjenek, és ez drágább módszert követel. Hosszú időszakra tekintő kádernevelő mozgalmat kell csinálni belőle. Új, minőségi fejlődés irányába ható változásoknak lesz eredménye, csak most nehezebb bizonyítani, mint korábban. Komplex, igényes, komoly feladatokat kell végrehajtani. Nem világrengető, új dolgot kell kitalálni, hanem a jelenlegi keretbe beleágyazni, hogyan menjünk tovább. A tapasztalat, tanulság közkinccsé tételét jobban tudatosítani kellene az emberekben. Ugy érzem, 1980 vagy a következő öt év feszített terv végrehajtásának itt van meg a feltétele. Mindehhez bátorítást ad, hogy az emberek is változnak ebben a viharosan változó világban, és az új perspektívához fokozatosan hozzájönnek.

Bizakodva tekintünk jövőnk elé

— Végül, mit kíván a vállalat vezetője dolgozóinak az új esztendőre?

— Kívánom, hogy a legfőbb dolgokban az eredeti célkitűzéseinket valósítsuk meg, hogy jelentsen ez nehezebb, kemény feladatot, de a megvalósítás perspektívájával realitás ötéves tervét tudjunk zárni. Ehhez saját törekvéseinket is hozzá kell adni. Kívánom, hogy tovább erősödjék a vállalati

belüli demokratikus légkör, az egymás tisztelete, megbecsülése. Kívánom, hogy az új esztendőt úgy fogadjassák, hogy a társadalom és önmaguk számára az új, boldog élet biztosítani tudják. Kívánom, hogy a jól végzendő, becsületos munka tudatával erőben és egészségben fogadják az új esztendőt.

Kukai András

Eladó az egész világ

Megakad a szemem a hirdetésen. Ez az, ez kell nekem. Nejem önagsága újabbban úgys kötőgépet nyúz. Igaz, itt szövőszék-ről írnak, de nem azért jártam annak idején tánciskolába, hogy ne tudnám: fuszeklit ezen is csinálhat.

Aztán a hirdetést ismét elolvastam, elbizonytalodom. „Nagyobb méretű szövőszék 2000 forintért eladó.” Nos, itt a bukfenec. Mert ugyan már minél nagyobb? Egy hokedlinél, vagy egy nokedliszaggatónál? Netán nagyobb mint egy fagyaltoskocsi? Vagy a cséplőgép is kismiska mellette? A jó ég tudja, no, meg a feladó. Az biztos, a kisebb szövőszéknél nagyobb, de a nagynál is nagyobb?

„Költözés miatt sok minden eladó” — olvasom a következő akármít. Ha minden igaz, még nagyobb méretű szövőszék is. De biztosan eladó a hármasszekerény, pár darab szék, tíz üveg befőtt, egy zacskó stolverk, egy alig használt paróka. Mázli esetén

eladó még a nagypapa zsebórája, a tánti gombos cipője, az unoka rollerje, apuka gyerekkori napozója s egérrágtá hintalova. Vehetsz még — ha sietsz — egy rozsdás rézfánfűtőt, kanyarkulcsot s minden mást, mi kezded, lábadd ingere. Egy a lényeg, sok minden eladó. Még annál is több, mert hogy is van: „Eladó ez a kabát...”

„Házhelyet vennék, kisebb épülettel vagy roncs házzal!” — ez a soronkövetkező olvasni való. Rendben van, öcsi, vegyél, ha van pénzed. Te tudod mit akarsz. Egyben ezután tudatom veled, hogy egy katarombol során romossá vált gépkocsimat elcserélném roncs házáért.

„Szerénységben nagyszerrü feleséget keresek” — így szól a következő olvasmány. Ennél már a betűk is fejthajtanak. Ez már több mint házassághirdetés. Ez egyszerűen nagyszerű. Kézcsókoma a nasasszonynak.

Veress T.

A nagykabát

Akkor is újév napja volt. Ez nekem kétszer is emlékeztet, mert ezen a napon születtem, ezen kívül akkor voltam első osztályos.

Abban az időben nagyon szigorúan vették az iskolában, így vasárnap és ünnepnap templomba kellett menni. Még a piciny első osztályosoknak is.

A mi falunkban is csak úgy mint máshol, az iskola a templom mellett volt. Második harangszó előtt már gyülekeztünk az iskolában, hogy egy kicsit melegedjünk — néha be volt fűtve, ilyenkor is — mielőtt templomba megyünk. Elég hideg tél volt s nekem nem volt nagykabátom, csak egy vékony nyári köpenyfélém, de az is eléggé elnyúlt.

Már voltak ott jónéhányan az iskolások közül, kisebbek és nagyobbak. Köztük nem egy olyan, aki jómódú volt és szép, meleg kabátban feszengett. Amikor fázósan bementem, egyenesen a kályha felé tartottam, hogy kicsit melegítsem magam. Ekkor egyik jómódú gyerek megszólalt:

— Nézzétek, a kis Tolnai is felvette az új kabátját! (Ragadvány neve volt családunknak a Tolnai név, így ismertek bennünket a faluban).

Erre néhányan nevetni kezdtek s ez nekem rettenetesen fájt. Sírás fojtogatta a torkomat és allig tudtam magam tartóztatni, hogy végig ne sírjam a templomban töltött időt. Hanem mikor hazamentem csak kitört belőlem a zokogás. Alig tudtam elmondani, hogy mi történt. Édesapám csak hallgatott, hallgatott, majd megsírogatta a fejemet és így szólt:

— Ne félj, kisfiam, pénteken veszek neked nagykabátot, Szigetben. (Szigetvárt nálunk csak így nevezték.)

Pénteken feltette a kocsi a egyetlen disznót s elvittük a piacra, ahol eladtuk. Az árán vettem nekem nagykabátot, vitézkötéseset, mert akkor az volt a divat.

Igaz, hogy azon a télen nem öltünk disznót, olyan szegények voltunk.

Kiss József

ez eddig senkinek sem jutott eszébe?

— Ez is aranyos, — veszel elő a hűtőszekrényből egy akát — arról szól, hogy a fejsze nyele legyen rövidebb, mert úgy könnyebb vele a fejtésben dolgozni. A benyújtó dönti az ácsolatot.

— Itt meg arról írnak, — rajzokkal, képletekkel alátámasztva — hogy hosszabb legyen a fejsze nyele, mert úgy nagyobb erőt lehet kifejteni. Más meg műanyag nyelet javasol, mert így nem törik olyan hamar fel a tenyér. Ez okos gondolatnak tűnik és a

még azt is kiszámította, hogy egy óra alatt így 228-szor többet lehet vele lecsapni. Nem akad bele semmibe, s nem kell félni attól, hogy a serényen dolgozó vágár magára dönti az ácsolatot.

— Nézzé, itt a legújabb újítás. Lényege, hogy a vasúti sínnek műanyagból készüljenek. Az indok kézenfekvő. Könnyen fektethető, nem zavaró rajta a szerelvény, aki megböki benne, nem üti meg magát. Kell ennél több? Mindent a dolgozóért. De, hogy

Hétfő esték a Ságvárban

Néhány napja üzemelnél és szerde a városban kékfűhő plakátok hirdetik a Ságvári Endre Művelődési Ház hétfői programjait. Januártól kezdve — a jövőben már rendszeresen — neves művészek és együttesek lépnek majd fel. A művelődési ház új színházterme nyújt ehhez lehetőséget. Hétfői napokon nincs adás a tévében, és a színház is szünetnapot tart. Ezáltal csökken a művelődni, szórakozni vágyók választási lehetősége. A Ságvári Endre Művelődési Ház hétfői programjával ezen az állapotot kíván javítani.

A rendezvénysorozat január 7-én indul az Erzsébettelepi hagyományörző

együttes adja elő Baranyai lakodalmas c. műsorát 19 órai kezdettel.

Január 14-én ugyancsak este 7 órakor kezdődik Koszta Gabriella Pódium műsora, a Szegény kisgyermek panaszai címmel.

Elsősorban a zenekedvelőknek ígér nagy élményt a pécsi Székiálító és a komló Spirituálé együttes közös koncertje január 21-én. A hónap utolsó hétfőjén szórakoztató műsort láthatnak az érdeklődők. Ekkor tartják a Magyar Cirkusz és Varieté Vállalat előadásait Cirkusz a színpadon címmel. Délután 4 órakor a gyerekeknek, 19 órakor pedig kimondottan a felnőtteknek.

Fából vaskarika

Boldogult legénykoromban, amikor még a sörre és a kenyérré való a pult onnansó oldalán igyekeztem összeszedni, akadtak kedves vásárlóim.

— Ide figyeljen maga — mondotta volt egy jólszituált kuncsaft — adjon nekem egy műanyag WC deszkát. De mozogjon ám, mert dolgom van.

Jesszusom, ennek ennyire kell?! — rémlett fel bennem a nagydolog — s csak most veszi a szükséges kelleket? Nossza, gyorsan becsomagoltam egy műanyag és egy fa WC ülőkét. Boldogan nyújtottam át a számlát, sietve a kedves vevő ügyintézését. A pénztárnál látom ám, hogy rémült képet vágott.

— Mi ez? — kérdezte.
— A két ülőke ára.
— Egyet kértem.

MEGDAGADT...

Dezsőre rettenetes nagy gond szakadt, ha az iskolában írni kellett. Igaz, még csak első osztályos volt. Semmiképpen sem akart sikerülni egy-egy betű. Hol kilógott a sorból, hol meg olyan sovány lett, mint aki hosszú idő óta fogyasztó rollert használt.

Dezső homlokán győngyözött a verejték, s a ceruza vége gyakran került szájába rágógumi helyett.

De mintha más is lett volna Dezső szájában, legalábbis úgy látta a tanító néni. Rá is szólt:

— Dezső! Veszed ki a cukrot a szádból!

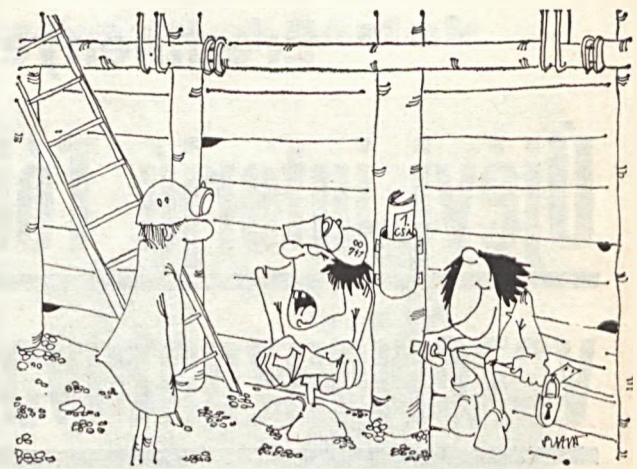
Dezső, mivel kissé selypített, ijedten szólt:

— Nintem benne tujto!

— Hát akkor mi van a szádban?

— Temmi, tak meddadadt a popám.

K. J.

— Aknász elvtárs! Ha nem megy föl, akkor be van ácsolva. Ha fölmege, akkor nincs.

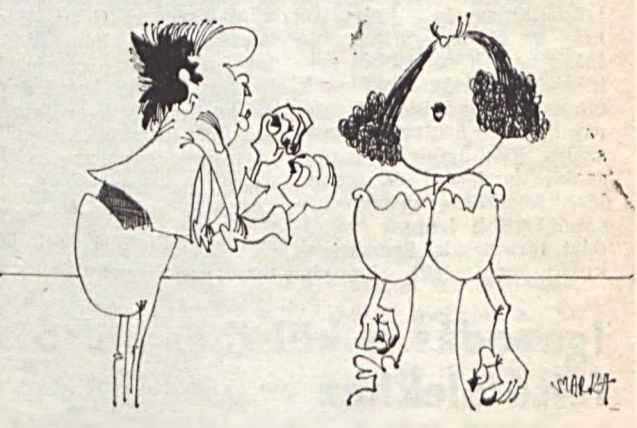
— Nem tudok lemenni főnök, mert én vagyok az ideiglenes középláb.

— Takarékoskodjunk fiúk. A lyukak felét homokkal töltjük meg, a többi ANDO-val.

— Valahogy mindig elfeledkezem az ácsolásról, ha az aknász elmegy.

— Mama, hidd el, hogy elszakadt az aknakötél és nekem kell szombat éjszaka összekötönnöm.

Szarka Tibor rajza

Van itt tudó

— Fántásztikus! — fogadott fülléggel a Csirkeaprólék Egyed, az egyik bányász (nem a mienk) újítási eladója.

— Az szóra sem érdemes, hogy a termelés terén a béka püspökfalatja alatt vagyunk. Tervünket nem teljesítjük évek óta, mert nincs kikkel. De akik itt vannak, azokat megbecsüljük. Harminc év után egyszer elmehetnek nyaralni az üdülőnkbe. Arról nem is szólva, hogy évente egyszer őket is köszönti zenekarunk. Persze ha nincsenek külföldi kiküldetésben. Mármost a zenekar.

— Érzik dolgozóink ezt a nagyfokú megbecsülést. Ez különösen a benyújtott újítások számán domborodik ki. Már be sem tudom csukni a szekrényt úgy, hogy hamarosan a Levéltárba kell költöznünk.

— Fántásztikus! — mondja már másodszer, de most magyarázni is kezd.
— Nézzé, itt a legújabb újítás. Lényege, hogy a vasúti sínnek műanyagból készüljenek. Az indok kézenfekvő. Könnyen fektethető, nem zavaró rajta a szerelvény, aki megböki benne, nem üti meg magát. Kell ennél több? Mindent a dolgozóért. De, hogy

betegmüszakok alakulását szerencsés befolyásolná.
— Nem könnyű ez a beosztás — mondotta Csibeaprólék — hiszen például a három fejszenyel közül ki kell választanom a legjobbat. De hogyan? Ez munkám sava-borsa.

nát? Nagy kár. Ó az anyósom! Van neki az erkélyen egy kis konyhakertje. Paradicsomot termel rajta a lekem s üntözőkannával locsolja. De hogyan? Esze van a nőnek. Mondom is az aszszonynak, hogy rosszul választottam. Persze ehhez magának semmi köze.

— Na szóval, egy madzaggal kötötte fel a kannát s azok a mafla paradicsomok azt hiszik, hogy esik az eső. Az öreglány meg támaszkodik és nézi amlint a víz csordogál a kannából. Ha kiürül csak megtölti s újra eshet az esőcske. En ezt a módszert vezettem be a vágathajtóknál a közet locsolására.

— Hálásak is a fiúk, mert nem kell tartaniuk a locsolócsövet, csak a kannát kötik fel a főtébe s már csöpög is a víz. Jó mi? Van itt tudó — mutat a fejére —. Amíg ilyen jó kollektíva ügyködik az újítási mozgalomban, nem kell félni. A termeléssel meg majd csak lesz valahogy. Ha más-ként nem, kladjuk az egyik TSZ-nek felesbe a bányát. A díjból meg csapunk egy jó bulit, mert ez is újítás. Vagy nincs igazam?

Veress Tamás

Sok hasznos javaslat

Beszélgetés a Bulgáriában megrendezett perkolációs szimpoziumról

Bolgár testvérvállalatunk, a Redki Metali nemzetközi szimpoziumot rendezett Orlov Dol melletti üzemében szeptember 18—21-ig, öt szocialista ország szakembereinek részvételével. Vállalatunkat a Kísérleti kutatási és automatizálási üzem két vegyész-mérnöke, dr. Erdélyi Miklós és Fekete László képviselte. Megkértem őket, ismertessék néhány szóval a perkolációs uránkinyerési eljárások lényegét.

— A perkolációs uránkinyerési technológiáknak alapvetően három féle módja terjedt el: a) A kibányászott alacsony urántartalmú ércek feldolgozására alkalmazott módszer a savas lúgos oldattal végrehajtott halmos perkoláció. Vállalatunknál a meddő gazdaságos hasznosítására újszerű eljárást dolgoztak ki. A megfelelő szemcseméretre tört ércet

előkészített területen hatalmas prizmákba rakva nátriumkarbonátos lúgos oldattal locsolják; b) Másik módszer szerint a működő bányákban vagy felhagyott bányatérsegekben az uránérc-tömböket robbantással történő aprítás után a föld alatt lúgosítják; c) A bányaművelés nélküli föld alatti lúgosítást Amerikában alkalmazták először. Az eljárás lényege, hogy a néhány száz méteres mélységben viszonylag jó vízáteresztő képességű rétegekben elhelyezkedő érclencsákat sűrű fúrólyukhálózatot lebozcsátott oldattal lúgosítják.

— Milyen témaköröket érintettek a szimpozium előadásai?

— Tizennyolc előadás hangzott el, amelyekből a résztvevők képet kaphattak az öt különböző országban alkalmazott, nem hagyományos uránkinyerési eljárások részleteiről. A szovjet kutatók előadásai nagy súlyt helyeztek a témával kapcsolatos tudományos kutatás helyzetének és a tervezés különböző fázisainak ismertetésére.

Bulgária kutatói a föld alatti kilúgzásra alkalmas lelőhelyek geológiai, hidrogeológiai adottságairól, a kialakított technológia számos részletéről, valamint a környezetvédelmi kérdésekről számoltak be. A cseh és NDK résztvevők a hazájukban alkalmazott föld alatti perkolációs eljárásokról adtak részletes áttekintést.

Vállalatunk részéről két előadást tartottunk. Az egyikben ismertettük az uránérc halmos lúgzásának kifejlesztését és alkalmazásának 15 éves tapasztalatait. Kitértünk a szóadás perkoláció intenzifikálására érdekében folytatott

kísérleteink eredményeire is. Másik előadásunk a szóadás perkolációs oldatból való ioncserés fémkinyerés elméleti és gyakorlati problémáival foglalkozott.

— Élénk érdeklődés kísérte a mikroorganizmusok lúgást segítő tevékenységével kapcsolatos kutatásokról szóló beszámolókat.

— Az elhangzott előadásokat számos kérdés és hozzászólás követte. Rendkívül hasznos javaslatok és vélemények hangzottak el. Sajnos a zsúfolt program miatt viszonylag kevés lehetőség nyílt a személyes szakmai eszmecsere.

— Szl. Najgenov elvtárs — a Redki Metali vezérigazgatója — reményét fejezte ki, hogy kezdeményezésük követőre talál és a több nemzet urániparárt érintő kérdések hasonló megvitatása rendszeressé válik.

— A tudományos program mellett volt lehetőségük üzemlátogatásra is?

— Alkalmunk nyílt megtekinteni néhány föld alatti perkolációval művelt lelőhelyet, ahol vendéglátóink részletesen bemutatják az alkalmazott technológiát, a berendezéseket.

— Mi a véleményük a szimpozium rendezéséről?

— A szimpozium szervezése, a hivatalos és kulturális programok rendkívül színvonalasak voltak. A vendégek között a vállalat vezetőin kívül megjelentek magasrangú állami és politikai vezetők is.

Vendéglátóink szervezésében alkalmunk volt Bulgária és Szófia számos nevezettségével megismerkedni.

— Milyen tapasztalatokat tértek haza? Tudják-e itthon is hasznosítani a szimpoziumon hallottakat?

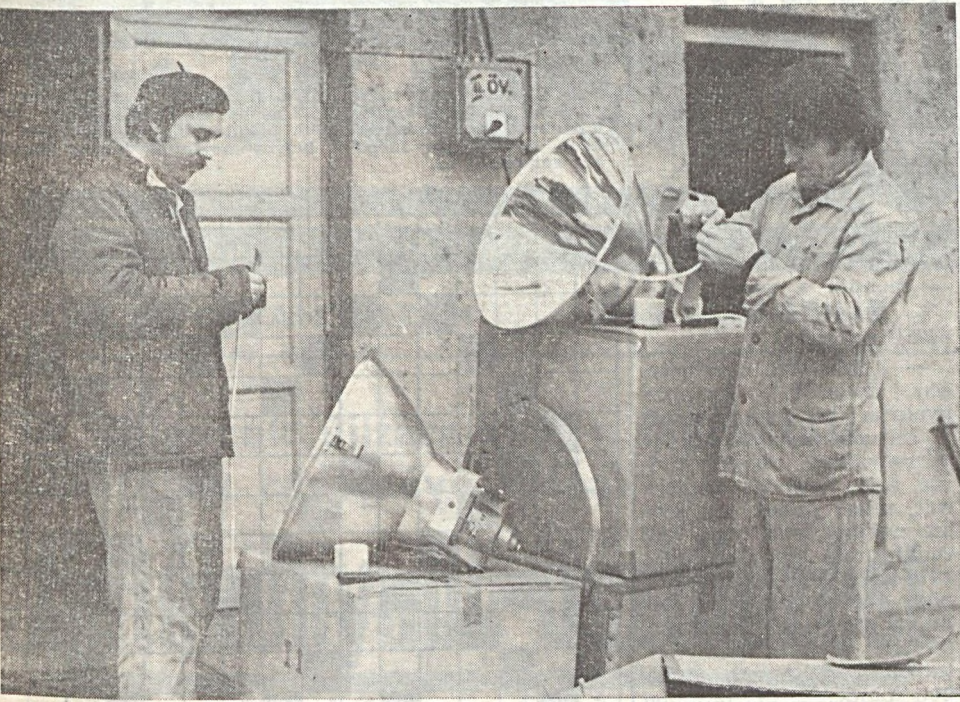
— A szakmailag rendkívül értékes és élményben gazdag utunkról hazatérve néhány javaslatot tettünk, ezek a következők:

Javasoljuk, hogy geológusok, hidrogeológusok és bányászok, a témában illetékes vegyész szakemberekkel konzultálva és a legújabb nemzetközi eredmények felhasználásával vizsgálják meg egyes — eddig gazdaságosan nem kitermelhetőnek értékelt — lelőhelyeink esetén a föld alatti kilúgzás lehetőségét.

Javasoljuk, hogy a szimpoziumon hallottak alapján terjesszük el a szakmai közvéleményben, hogy a föld alatti perkoláció módszere nemcsak az urán, hanem egyéb fémek (pl.: szelén) kinyerésére is alkalmas lehet.

A mikrobiológiai lúgzással kapcsolatos kutatásainkban az eddigieknél is intenzívebben támaszkodjunk a nemzetközi együttműködés, tapasztalatcsere lehetőségeire. Az 1980-ban e témakörben rendezendő nemzetközi konferencián vegyük számításba a szimpoziumon megismert szakembereket.

Czakóné Vár Klára

Az éjszakai műszakok legfontosabb segítői a reflektorok. E segítőeszközök szerelését végzik az ÉDÜ zagytérének körzetében Resch Dezső és Dinnyés Endre villanyszerelők

MÉV siker az MM-vetélkedő városi döntőjén

November 29-én a Pécsi Orvostudományi Egyetem aulájában rendezték meg a Munka és művelődés vetélkedősorozat városi döntőjét. Az üzemí és vállalati versenyeken legjobban szerepelt csapatok mérték össze tudásukat. A huszonhat szocialista brigád három fős együttese végig nagy küzdelmet vívtak. A rendkívül nagy lexikális tudást, valamint igen mély elemző és értékelő készséget igénylő feladatokra adott válaszokat szigorú zsüri értékelte. Végül is MÉV siker született.

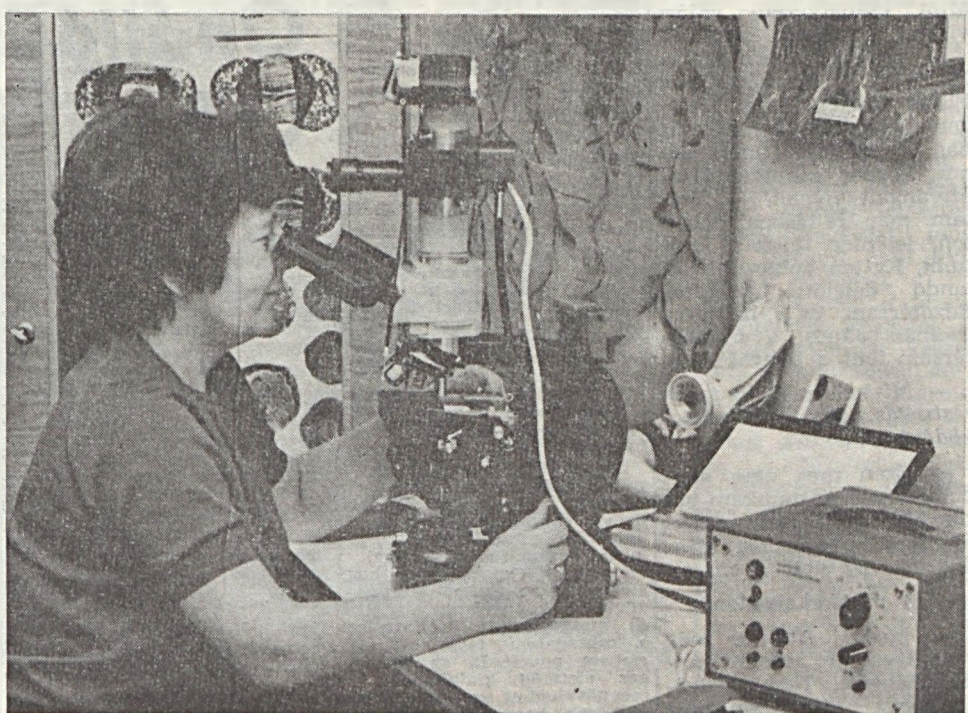
Az első helyen a III. sz. bányauzem Böck János szocialista brigádja végzett. A csapat tagjai: Kablár János, Somoskői Ervin és Szívós László voltak. Mindössze egy ponttal maradt el tőlük és a második helyen végzett a IV. sz. bányauzem Cséthy Ottó szocialista brigádja. A vállalatunkat képviselő többi csapat is nagyszerűen helyt állt. Még három együttesünk végzett a legjobb tíz között. Nemcsak az eredmények sokat mondanak. Figyelemre méltó az is, hogy a résztvevő huszonhat csapatból tizenkettő képviselte vállalatunkat a városi döntőn. N. G.

Felejthetetlen emlék

Pécs város felszabadulásának 35. évfordulója tiszteletére november 28-án este a Fábrián Béla úti nevelési központ művelődési ház nagytermében ünnepséget tartottak. Uttörők és kisdobosok méltatták a szovjet katonák harcát,

melyet Pécs városért, a közművek megmentéséért folytattak, majd diafilm vetítés következett.

Az ünnepségen szovjet vendégek is részt vettek, akiket a kisdobosok virággal köszöntöttek,

A Kutató-mélyfúró üzemből dr. Barabás Andorné mikroszkóp fénykép-felvételét készíti a kőzetekben található növényi ősmaradványokról

Tér István felvétele

Próbaüzem az új zagytéren

Mintegy három éve, hogy az első kapavágások megkezdődtek a pellérdi szőlődomb északi lábánál húzódó kukoricatáblában. Nagy teljesítményű földmunkagépek éjjel-nappal túrták, hordták a földet, amíg lassan kibontakozott a mai zagytároló képe: mint egy óskori földvár hatalmas, majd 4 km hosszú földsínca. A gáttest építése mellett utak, vízelvezető árokrendszer, a víz-háztartást biztosító nyelőtornyok, víznyelővezetékek, végül az ÉDÜ-ből kigyózó acél csővezetékek is megépültek.

A tározó építésével és szerelésével párhuzamosan az ÉDÜ területén is új épület emelkedett, az ún. csőkamrás adagoló épülete. Itt került elhelyezésre az az automatikus üzemű az az automatikus üzemű rendszer, amely az Ércdú-ról üzemeltető meddő zagytat a végső tározási helyére juttatja.

Alig húzták meg az utolsó csavarokat a kivitelezők a következő nap lázas nyüzsgése kezdődött: a háromnapos üzempróba. A kivitelező Heves megyei Tanács Építőipari Vállalat szakemberei a tervező MÉLYÉPTERV szakemberei és majdani gazdái közösen végezték.

Nem ment minden zökkenő nélkül. Itt egy tömlőt kellett kicserélni, ott egy tolvár ragadt be. Nagy volt a töltőszivattyú teljesítménye, máris sistergett a hegesztőláng és a próbaüzemet patronáló Törekvés szocialista brigád átalakította a szivattyúalapot, hogy a kisebb villanymotort felszerelhesse.

Az első komoly zavart az égi eladás okozta. Vilámcsapás miatt kiesett az energia botáplálás. (Kiderült, hogy a fényvilágítás sem működik.) A csőkamra anyaga a kaparómedencébe ürült. A kaparólánc ezt a terhelést már nem bírta. Gyufaszáliként pattantak el a 20-as csavarok. Tanácskozás, vita — tervező, beruházó, kivitelező, üzemelő —, tanácsko-

zás, döntés: meg kell erősíteni.

Olyan kaparó szerkezetet kell tervezni és megépíteni, amely a lehetséges üzemzavaros homokkiülésnél is helyt áll. Határidő: tervezésre egy hét, kivitelezésre egy hónap. Nem hittünk benne, de a tervezők és kivitelezők, a vállalatunk fűrészei Wirth Béla irányításával, betartották a szavukat. Indulhatott az egyhónapos próbaüzem. Sűrűsödött a forgalom a zagytéri úton. Mihalovics Gábor II. üzemegységi mechanikus és átképzés buszsofőr, a „Rettenetes” néven becézett kölcsön mikrobuszal hordta a szakembereket, az anyagot az üzem és a zagytér között. Lázás egy hónap volt. De pár nap elmúltával az ÉDÜ diszpécerei kiszorították helyükből a kivitelezőket, szép lassan átvették a hatalmat az épületen belül.

Közben az új tározón lassan emelkedett a homok és a kettős gáttal védett területen a híg iszap. A gátépítőknek sem volt könnyű dolguk. A kinyomatás minden rezdülését figyelniük kellett, minden kis zavar a gátépítésnél kívánt figyelmet és beavatkozást.

A próbaüzem alatt változatlan teljesítménnyel dolgozott az Ércdúsító üzem, a jelszó egyértelmű volt: a technológia nem állhat. Diszpécserok és karbantartók, gátépítők és gépkezelők összehangolt, figyelmes, jó munkája megvalósította a kitűzött célt.

Igy zárult az egy hónap, november 30-án. Ezzel az ÉDÜ birtokba vette üzemi próbáin sokat vállalt, győztört új létesítményeit. Bízunk benne, hogy sokáig nem is fog hallatni sokat magáról, mert akkor nyugodt üzemelés folyik. Köszönet a résztvevőknek, akik a vállalt feladataikat őszinte lelkesedéssel és felelősséggel munkával teljesítették.

Rayman János

Uszóverseny a Hullám-fürdőben

A III. sz. bányauzem KISZ-vezetősége és a Kilián György KISZ-alapszervezet hagyományos uszóversenyt rendezett decemberben 1-én a Hullám-fürdőben.

Reggel fél kilenckor 36 fiatal jelent meg a helyszínen, s a kijelölt két pályán bonyolították le az izgalmas versenyt. A teljesítendő táv hossza 50 méter volt, melyet bármilyen úszásnembben le lehetett küzdeni. Az első három helyezett: Bistei Attila, Bistei Zoltán és Eppel Rezső volt.

A verseny után szabadprogramot biztosítottak a rendezők a fiataloknak, akik bevezethettek a helyben lebonyolított asztalitenisz- és sakkversenybe, vagy egyszerűen nagyokat úszhattak a medencében.

Az akció elérte célját, mivel ezzel a rendezvényvel lehetőséget kaptak a fiatalok arra, hogy teljesíthessék az Edzett ifjúsáért mozgalom követelményeit.

Délben ért véget a rendezvény, melyről a résztvevők a mozgástól kellemesen elfáradva távoztak.

Franyó József

HÍREK

KITÜNTETÉS

Lábán János a II. sz. bányauzem üzemvezetője, nyugdíjba vonulása alkalmából — eredményes munkájának elismerésül — a Munka Érdemrend arany fokozata kitüntetését kapta.

A MUNKÁSSZÁLLO önkormányzati bizottsága és gondnoksága a közelmúltban házi sakkversenyt rendezett a szállón lakók részére. Az első négy helyezett tárgyjutalomban részesült.

A III. SZ. BÁNYAUZEM Irodai KISZ-alapszervezete december 6-án klubdelutánt rendezett, melyen részt vettek az Acsády utcai Általános Iskola utóiról is. A jóslékert, játékokkal tarkított rendezvényen vendégek és vendéglátók egyaránt jól érezték magukat.

A VÁLLALATI párt-végrehajtó bizottság és a szakszervezeti bizottság december 6-án együttes ülésen tárgyalta meg a vállalat 1980. évi termelési, gazdálkodási tervjavaslatát, valamint az éves bérfelajánlást, bérpolitikai irányelveit. Mindkét témában a vszt és szakszervezeti bizalmi küldöttek együttes ülésén foglalnak állást.

A SZAKEMBER utánpótlás érdekében 1979-ben is nagy gondot fordított vállalatunk vezetősége a szakmunkásképzésre. Az év során 112 vajúr és 97 segédvajúr vizsgázott eredményesen.

A VÁLLALATI horgászegyesület vezetősége kéri az egyesület tagjait, hogy az 1979. évi fogási eredménynaplókat 1980. január 5-ig adják le a vezetőségnek. A határidő elmulasztása esetén új engedély csak július 1. után adható ki.

A MUNKAÜGYI döntőbizottságok működésének tapasztalatait tárgyalta meg december 6-án a vállalati szakszervezeti bizottság. Vállalatunk valamennyi üzemében és a központban mdb működik, s 1979-ben 193 panasz érkezett hozzájuk. A panaszok túlnyomórészt bérügyi és baleseti kártérítési vitákkal kapcsolatosak. A bizottságok a törvényes előírások szerint működnek, a tagok szakmailag képzettek. 1980-tól kezdve öt évre választják meg a munkahelyi döntőbizottságok elnökeit, tagjait.

Erős emberek között

Beszélgetés Gonda János vezető edzővel Eredményes évet zártak a PMSC birkózói

A Tüzér utca háromban, ütött-kopott házak között áll egy emeletes épület. Az egykori lovarda ma az erős emberek birodalma. Itt edzenek a PMSC birkózói és súlyemelői. Évek óta az egyesület egyik legeredményesebb szakosztálya a birkózóké. 1979-ben ötvenkét olimpiai pontot szereztek. Az edzőterembe érve serény munka közben találomra a birkózókat. A labdarúgóink lelki világával agyoninjekciózott sportkedvelő közvélemény nemigen tud képet alkotni arról, milyen egy komoly edzés. Itt senki sem kíméli önmagát. A külső szemlélő néhány perc alatt rádöb-

náltam a házunk alagsorában egy kondicionáló termet. Oda aztán bármikor lejárhattam. Az edzői munka talán még többet követel tőlem, mint versenyző koromban. Különösen most. Tavaly óta Szederkényben és Bólyban is edzéseket vezetek. A PMSC kollektív szerződést kötött a két egyesülettel, miszerint felszerelést és szakembert ad a szakosztályuk beindításához. Ha nem vagyok a bányában, állandóan ingázom a három edzőterem között.

Nyíljak a csapóajtó. Három bordó melegítő sportoló zuhan be rajta. Csúrom vizesen, lihegve, elgyötört arccal. Most futot-

dolgoznak. A félmázsás borbabákat még nehezen tudják „lábra állítani”, de ha dobni kell, nagyívben lendítik át a csipőjükön.

— Mindig azt vallottam, hogy nem az számít, ki hány órát edz, hanem az, hogy milyen intenzitással — mondja a vezető edző.

— Elégedett vagy a tanítványaiddal?

— Többségük becsületesen dolgozik. Azonban gyakran hiányzik belőlük a céltudatosság. Egy jó versenyzőnek mindig tudnia kell, hogy az edzésen mit, miért csinál. Ezt persze nekünk, edzőknek, kell tudatosítani bennük. Az 1979-es eredményekkel nem vagyok elégedett. Amikor öt éve ide kerültem, szinte semmit nem tudtunk még felmutatni. 1974-ben mindössze hét olimpiai pontot szereztünk. 1977-ben és 1978-ban viszont már öt-öt országos bajnokságot nyertünk. Van ugyan négy versenyzőnk, akik olimpiai kerettagok és jelenleg edzőtáborban dolgoznak Pesten, de az utóbbi időben úgy érzem, visszaestünk. Elsősorban nekünk, edzőknek kell a szakmai munkát javítani.

— Milyen szerinted egy jó birkózóedző?

— Jó kapcsolatban kell lennie a versenyzőivel. Persze ez nem azt jelenti, hogy elnéző lehet. Változatos, sokrétű edzéstervet kell készíteni. Verseny előtt pedig teljesen együtt kell élni a tanítványaival.

— Józsiám, tessék rendezesen kiterpeszteni, mert különben kifordul — kiabál a szőnyeg felé.

Fölpattan, odasiet és már mutatja is hogy kell csinálni. Mint megtudtam, ha nincs valakinek ellenfele, ma is gyakran beáll párba. Túl a negyedik ikszen, két éve még beugrott, ha szükség volt rá. Nem is akármilyen eredménnyel segítette csapatát. Még ma is aktív versenyző lehetne. Vezető edzőként azonban még inkább hasznára van a PMSC birkózó-szakosztályának.

Noárádi Gábor

ben arra, hogy itt nem csupán megdolgoznak a sikerekért, hanem meg is szenvednek érte.

Erről bőven volt alkalmam meggyőződni, hiszen Gonda János vezető edzőre gyakran vártam itt. Végül sikerült edzés közben „tetten érnem” a Tüzér utcában. Főképp a III. sz. bányauzemiek jól ismerik neves birkózójukat. Kevesen tudják, hogy aktív versenyzőként legyőzte Hege-dus Csabát is közvetlenül az előtt, hogy a jelenlegi szövetségi kapitány világ-és olimpiai bajnok lett. Mint csapatvezető vájár vizont mindenki ismeri.

— 1964-ben kerültem a III. sz. bányauzemhez. Előtte három évig Dorogon dolgoztam szénbányában — mondja Gonda János, közben szüntelenül tanítványait figyeli. — Voltam már fejtésben, vágaton, jelenleg feltörést hajtunk. Ketten dolgozunk állandó délelőtti szakban. Edzőtársam és barátom, Szóman János, a munkatársam lent a bányában is.

— Mi nehezebb, a feltöréshajtás, vagy az edzősködés?

— Ezen még nem gondolkodtam. A munkám során nem azt néztem mennyi a száz százalék. Mindig kétszáz volt a mérce.

— A munkahelyeden?

— Igen. Amikor még versenyeztem sosem kaptam kikérőt. Nem is igényeltem. Akkoriban még három szakban dolgoztam. Ha delutános voltam, nem tudtam edzésre menni. Csi-

ták le a napi tíz kilométerüket.

— Verjétek le a százat — mondja az edző.

Azok zokszó nélkül indulnak az emeletre. Ott egy-egy hatalmas kalapáccsal rögtön neki is látnak. Gumitömböket püfölnék a pukkanagyságú szerzőszámmal. Közben a birkózószőnyegen folyik a bá-buzás. Tíz-tizenkét éves gyerekek megállás nélkül

1980. január 1-től Munkahelyi Olimpia a MÉV-nél

Önálló üzemi bajnokságok, Olimpiai nap '80

A tömegsportban számos kezdeményezés volt az elmúlt 5-10 évben, hogy a rendszeresség továbbfejlesztése mellett a dolgozók mindennapi életében a sport életszükségleté válik. Figyelembe véve az időről időre változó körülményeket, amelyek a mozgás-szükséglet, az urbanizáció, a megnövekedett szabad idő háttérben mutatkozott meg, szükségessé tette a tömegtestnevelés és tömegsport „reformját” napjainkban.

Ezzel a kérdéssel a Szakszervezetek Országos Tanácsa többször is foglalkozott. Széles körű véleménykutatást követően az év elején napvilágot látott a SZOT határozata a Munkahelyi olimpia mozgalom 1980. január 1-vel történő bevezetéséről.

Felmerülhet a kérdés: mi is tulajdonképpen a munkahelyi olimpia, mi a célja és feladata? E mozgalom célja, a dolgozók minél nagyobb tömegi számára biztosítani a rendszeres sportolást, hogy elősegítse az emberi szervezet ellenálló képességét, a fizikai és mozgáskultúra fejlesztését, a társadalom tagjainak szocialista nevelését, az egészségesebb életmód kialakítását, a megnövekedett szabad idő egy részének hasznos eltöltését.

Feladata, hogy egységes keretben foglalja a tömegsport versenyszerű testedzési formáit, a természetjárás különböző

zö ágazatait, lehetőséget adjon az Edzett Ifjúsáért tömegsport-mozgalom követelményeinek teljesítéséhez. S most nézzük, hogy mit jelent ez a gyakorlatban és hogy érvényesül vállalatunknál a Munkahelyi olimpia mozgalomának megvalósítása.

A vszb állásfoglalása, hogy a Munkahelyi olimpia 1980. január 1-vel kerüljön bevezetésre a vállalat valamennyi üzemében. Ez maga után vonja, hogy az üzemi sportbizottságok feladatait megnövekednek, mivel az üzemek önálló, több fordulóba bajnokságokat, versenyeket hivatottak szervezni. Ez azt jelenti, hogy valamennyi üzemünkben labdarúgó-, sakk-, asztalitenisz-, teke-, lövés-, atlétika-, üt-, illetve hárompróba bajnokságokra kerül sor a jövő évben. Ehhez jön még a Felszabadulási Kupa, a november 7 és a bányásznap emlékversenyek megrendezése.

S mi lesz vállalat szinten? Továbbra is megrendezésre

REJTVÉNY

Rejtvényünk vizsz. 1., folytatva függ. 14., vizsz. 33. és 67. sorában Eduárd Bagrickij 1924 című verséből idézünk. Megfejtéséért az idézetet kérjük beküldeni a szerkesztőség címére 1980. január 10-ig. A helyes megfejtők között könyveket sorsolunk ki.

1	M	2	3	4	5	L	6	7	8	9	10	11	12	13	14
14							15						16		
17					18		19					20		21	
22				23		24		25	25/a		26				V
27			28				29		30	31				32	
			33	Y				34						35	
36	37		38				39				40	41		42	
43	44		45		46		47		48		49	50			
51			52		53		54		55		56		57		
58			59	60		61		62		63		64		65	
66			67	68					69						K
70			71						72					73	
			74				75	76		77			78		
79	80				81		82	83				84			85
86		87		88		89			90		91				
R			Z								K				

Vízszintes: 14. Eszménykép. 15. Nomád. 16. Tréningezik. 17. Megbizhatatlan. 19. Z.Y. 21. Tojás — németül. 22. Janika hangzó. 23. Udító ital. 25. Fél teve! 26. Női név. 27. Első osztályú áru jele. 28. Virág része. 30. Egyesület. 32. Varró eszköz. 35. Ipari növény. 36. Szintén ne. 38. Román pénzegység. 39. Tartó. 40. Kettőzégedesség. 42. R.K. 43. Virul hangzó. 45. Len betű. 47. Csapadék. 49. Elvezeti cikk. 51. Paradicsom. 53. Török írfőnév. 55. R.U.L. 57. Ipari rostróvénny. 58. Francia sziget. 59. Falusi bácsi. 61. Svájci város Bern közelében. 63. Hord, hurcol. 65. Z.E. 66. Elme. 70. V.Z. 71. Fűvös hangsz. 72. Letaszít. 73. Igekötő. 74. Zenés mulatság. 75. Igekötő. 77. Férfinév. 78. Fél ketest. 79. Lantán. 82. Orvosi vény rövidítés. 84. Verne kapitánya. 86. Kereskedelmi cikk. 88. Műt. 91. Meggyőződés.

Függőleges: 2. Női név. 3. Város Belglumban. 4. Svihák fele. 5. Rangjelző. 6. T.V. 7. Betegség jele. 8. Ragasztóanyag. 9. Neodimium. 10. Elemi részecske. 11. N.R. 12. Kötőszó. 13. Férfinév. 18. Női név. 20. Arra a helyre. 23. Hajt. 24. Vonatkozó névmás. 25/a. Férfinév. 26. Való. 28. Évszak. 29. Magát. 31. I.T. 32. Elhatározó, előirányoz. 34. Nagy edény. 37. Erdőmérnök. 41. I.K. 44. Igekötő. 46. Meglóg. 48. Megőrző helyiség. 50. Hamis. 52. N.B. 54. Kín betű. 56. Lihegve siet. 60. Csodálkozik. 62. Nyakbavaló. 64. Gépkocsi típus. 68. U.B. 69. Jogvita (ford.). 71. Nyit. 73. Vékony lap. 76. Mutatószó. 78. Gabona nyaláb. 80. Menyasszony. 81. Családfő. 83. Két darab. 84. Len betű. 85. Indíték. 87. U.S. 88. Országos Terhivatal. 89. Mutatónévmás. 90. Igekötő. 91. Kutya.

Juhász Károly

Lapunk december 1-i számában közölt keresztrejtvény helyes megfejtése:

Elfognak és felkötnek, áldott földdel elfődnék s halált hozó fű terem gyönyörű szép szívmem.

Könyvjutalomban részesültek: Zámbo Gyözőné (7831 Pellérd, Vasút u. 14.), Szilveczki Ferencné (Anyag- és áruforgalmi főosztály), Csík Gyuláné (III. sz. bányauzem).

emelkedése? Az üzemekben! Köztudott, hogy a Bányász Kupabajnokságban — sportágként — üzemként egy — a legjobb — csapat szerepelhetett. A rendezvények száma, a bajnokságok színvonala és az eredményesség jó volt, de a résztvevők száma viszont kevés. Ezeket a versenyeket csak a legjobbak szerepelhettek, ami maga után vonta, hogy sokaknak nem volt lehetőségük a sportolásra „gyengébb” képességük miatt. A Munkahelyi olimpia mozgalom ezt kizárja, mert az üzemi bajnokságok biztosítani fogják a tehetség megkülönböztetés nélküli részvételét. Ez által minden dolgozó kedve és tehetsége szerint aktív résztvevője lehet az egészségnek, a szórakozást biztosító sportjátékoknak.

A Munkahelyi olimpia sikeres gyakorlati megvalósításához segítséget nyújtanak az üzemi szakszervezetek, vállalati tömegsport bizottság és mind emellett a dolgozók hozzáállása, amely megszokozhatja a bányászok valós sportigényeinek kielégítését.

Kovács Miklós

Ércbányász

A MECSEKI ÉRCBÁNYÁSZATI VÁLLALAT DOLGOZOINAK LAPJA

XVII. ÉVFOLYAM 2. SZÁM

ÁRA 1,50 FORINT

1980. JANUÁR 15.

A dolgozók újításaikkal a fejlesztési döntések részesévé válnak

Hatékonyabb ösztönzést

Az újítómozgalom termelési, gazdálkodási feladataink megvalósításának segítője

Vállalatunk 1980. évi termelési, gazdálkodási tervének eredményes teljesítése szükségszerűen megköveteli, hogy a munka termelékenységére számottevően növekedjék. Célkitűzéseink teljesítéséhez elengedhetetlen munkánk minőségi mutatóinak javítása: az önköltség energia- és anyaghányadnak csökkentése; a műszaki fejlesztési célok megvalósítása; az üzem- és munkaszervezés javítása; a munkaidő teljesebb kihasználása.

A fentiek realizálása érdekében az eddiginél is fontosabb feladattá vált a belső tartalékok feltárása és mozgósítása. Az egyik ilyen, még kiaknázatlan tartalék az újítómozgalom szélesebb körűvé tétele; e mozgalom a műszaki haladás társadalmi erőforrása, a dolgozók önként vállalt és tudatos alkotó tevékenységének szervezett formája. Jjobb feltételeket kell teremteni a vállalati szintű kibontakoztatására.

A vállalati párt-végrehajtóbizottság és szakszervezeti bizottság december 6-án együttes ülésen tárgyalta a MÉV újítómozgalomának helyzetét. A két testület határozatában megjelölte a feladatokat.

Többet kell tennünk a mozgalom rendszeres, irányítottágának biztosítása érdekében. A munkaverseny szervezésével, irányításával foglalkozó gazdasági és társadalmi vezetők, testületek az újítási munkát tegyék a munkaverseny részévé. Egységük feladatainak teljesítése érdekében következetesen munkálkodjanak azon, hogy összhang alakuljon ki a tervfeladatok, a szocialista vállalatok, és az újítómozgalom céljai között. Tudatosítsák, hogy az újítómozgalom az üzemi demokrácia tényleges megvalósulásának egyik formája; minden dolgozó újításaival a fejlesztési döntések részesévé válik.

Az újítási tevékenység tervszerű irányítása céljából rendszeresen, de legalább évente vállalati újítási feladattervet kell kiadni. Az üzemekben a műszaki fejlesztési, üzemi- és munkaszervezési feladatok megoldására a figyelemfelkeltés, a feladattervi felhívások és pályázatok rendszerét kell kialakítani a munkahelyeken.

Szükséges ez azért is, mert az utóbbi években előtérbe került a szocialista brigádok újítási tevékenysége és ez segítője lehet a mozgalom tömegessé válásának. Az „egy brigád, egy hasznosított újítási

tevékenységének megvalósulása érdekében egy jó feladatterv, pályázati kiírás ráirányítja a brigád figyelmét: konkrétan melyik területen, miben kérjük közreműködésüket. Ha a brigád szakmai, műszaki felkés-

— Felül kell vizsgálni az anyagi ösztönzés szerepét betöltő díjkulcsok százalékos nagyságrendjének jelenlegi alkalmazását. A vállalati hasznos eredmény alapulvételével törekedni kell a díjkulcsok növelésére.

— Az újítások intézésével foglalkozó dolgozók körében a fegyelem szilárdításával, a határidők betartásával kell biztosítani az újítások átfutási idejének csökkentését.

— A vállalati munkaverseny szabályzat 1. sz. mellékletében rögzített újítási versenyfeltételek 1980. évi módosításával, az elfogadott és hasznosított újítások növelésére való ösztönzésen túlmenően, a közreműködők eredményes tevékenységének mikénti elismerését is meg kell határozni.

Meggyőződésem, hogy a vállalati párt-végrehajtóbizottság és szakszervezeti bizottság együttes határozata — a feladatok megjelölésével — egyértelművé teszi a vállalati újítómoz-

galmat rendszeres és tervszerű irányításának szükségességét; a feladatok végrehajtása, az újítómozgalom szélesítését, az újítási kedv fellendülését fogja szolgálni. **Simon Sándor**

Versenyértékelés a III. sz. bányában

Az 1979. évi munkaverseny kiírásnak megfelelően került sor a III. sz. bányában a brigádkollektívák éves teljesítményének értékelésére. A termelő brigádok versenyének feltétele volt, hogy 1979. november 30-ig teljesítsék éves termelési feladatukat balesetmentesen és a költséggazdálkodási szint tartásával. E kategória első hat helyén a következő kollektívák végeztek: 1. a 61-es, 2. a 34-es, 3. a 64-es, 4. az 1-es, 5. az 5-ös, 6. a 18-as csapat.

A vágathajtó csapatok közül négy brigádot díjazott a versenyértékelő bizottság. Első helyezést a 2-es csapat lett, második helyen a 69-es csapat végzett, míg harmadik helyezésként a 9-es és a 39-es csapatot jelölték.

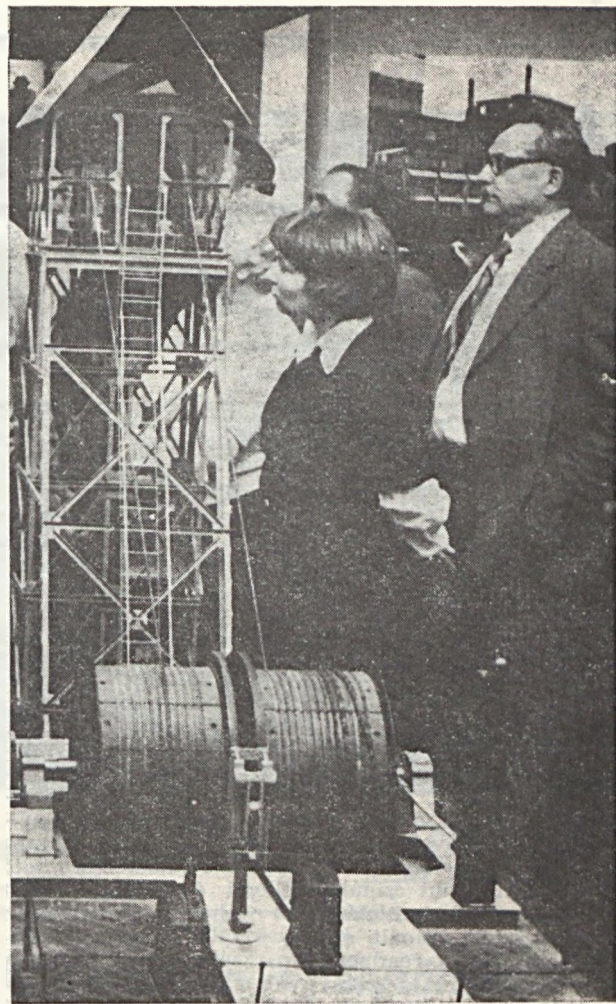
Az egyszakos brigádok közötti versenyt a 70-es csapat nyerte. A bányafűró csapatok legjobbját a B-7-es brigád, a perforátorosoké pedig a P-2-es brigád lett.

A kiszolgáló brigádok versenyében 1. a Kandó Kálmán szocialista brigád (gépészet), 2. a Zrínyi szállítási szocialista brigád, míg a 3. helyezést a Zrínyi Miklós vasútépítő szocialista brigád.

Herendi István

KM nyomócső összeszerelését végzik Lőrincz Vilmos és Békési Zsigmond lakatosok
Keller Gábor felvétele

A nagymányoki akna modellje a Pécsi Bányászati Gyűjtemény állandó kiállításán
Csöndör László felvétele

Az 1980. évi vállalati bérpolitika

Fegyelmezettebb munkáért vastagabb boríték

Az 1980. január 1-től hatályba lépett gazdasági szabályozó rendszer módosításával összhangban megváltozott a vállalati jövedelemszabályozás rendszere is. A módosítás célja az érdekeltség fokozása a nyereséges gazdálkodás feltételeinek megteremtésében, a hatékonyabb munkaerő-foglalkoztatás, a vásárlóerő és az árualap közötti egyensúly megtartása. Vállalatunk a módosított rendszerben továbbra is a központi bértömegszabályozás hatálya alá tartozik, s így 1980-ban a 1-től felemeljük a bányászati bértömeget 4 százalékkal növelhetjük bérfejlesztési befizetés nélkül. Az így fejlesztett bértömeg felhasználása mellett az átlagbér hét százalékkal növekedhet három százalékos létszámcsökkenés esetén. Ezzel a lehetőséggel azonban csak mérsékelten élhetünk, mivel termelési feladataink teljesítése nem tesz lehetővé ilyen arányú létszámcsökkenést. Az elmúlt időszakban ugyanis igen dinamikus csökkenést a létszámunk, s már a termelési, fenntartási feladatok teljesítését, ellátását veszélyezteti a munkaerőhiány.

A gondokat figyelembe véve tárgyalta meg a vállalati szakszervezeti tanács és a bizalmi küldöttek együttes ülése 1979. december 19-én a vállalat 1980. évi bérpolitikai irányelveit. Vállalatunk felhasználható bértömege 1980-ban 4 százalékkal növekszik. Az együttes ülés állást foglalt, hogy a felhasználható bértömegeből ösztönzési keretet létesítsünk a vajjévi teljesítmények növelésére 1,2 millió forintos összegben, tartalékot képezzünk a termelési, gazdál-

kodási téren jelentkező, előre nem látható feladatok anyagi fedezetére, valamint a termelő területek esetleges létszámnövekedésének bérfedezetére. Az ezután rendelkezésre álló bérfejlesztési keretet pedig az 1980. évre tervezett bérszükséglet — fejlesztés nélküli — összege arányában kapják meg az üzemek. Ez átlagosan 4,4 százalékos bérfejlesztésnek felel meg a tervhez viszonyítva.

Az üzemi bérfejlesztési keret terhére 1980. január 1-től felemeljük a bányászati üzemirányítók béréket, ezáltal szakmárendezés nélkül. Az új irányműszakbérék a következők: I. bértétel 170 forint, II. bértétel 160, III. bértétel 140 forint. A bányafúrásnál körülbelül 4 százalékos irányműszakbér rendezést hajtunk végre normarendezéssel összekapcsolva, 1980. február 1-től. A bányafúrásnál szükséges normaszabályozás mértékét üzemenként döntenek el, az illetékes főosztályok állásfoglalása alapján. Az elfogadott irányelvek részletesen meghatározzák az üzemi feladatokat, Törekedni kell a személyek re történő felosztásnál a szorgalmas, jó munkát végzők nagyobb anyagi megbecsülésére; felül kell vizsgálni az ösztönzési rendszereket, hogy az ösztönözzön a jobb munkára, a teljesítmény növelésére, az anyag- és energiatakarékosságra, a biztonságos munkavégzésre stb., mert csak így szolgálhatja a vállalati, üzemi bérpolitika az előttünk álló feladatok maradéktalan végrehajtását.

J. K.

Három éve alakultak meg a művelődési bizottságok

„A munkásművelődés, a munkahelyi közművelődés fejlesztése érdekében a vállalati gazdasági és szakszervezeti vezetés művelődési tevékenységének segítésére vállalati művelődési bizottságokat kell szervezni. A bizottságok megalakítása, működési feltételeinek biztosítása a vállalat vezetőjének és szakszervezeti bizottságának együttes feladata. A bizottság — hatáskör és jogköre alapján — véleményező, javaslattevő és koordináló feladatokat ellátó testület.” (25 002/1976. OKTE—SZOT határozat.)

Még egy bizottság a megszámlálhatatlanul sok mellett, még több ülés, még több jelentés — mi nek? Ezeket a feladatokat csak függetlenül, képzett közművelődési szakemberekkel lehet megvalósítani. Semmi szükség erre a bizottságra. Mindenki csinálja a saját munkaterületén azt, amit eddig csinált és akkor minden rendben lesz, rendben lesz a közművelődés is — ilyen és hasonló vélemények még ma is gyakran hallhatók, de az ezzel ellentétesekre is számtalan példát hozhatunk.

Milyen előzményei voltak a művelődési bizottságok létrehozásának. A Központi Bizottság 1974. márciusi ülésén a felszabadulás utáni közművelődési munkát elemezve megállapította, hogy az elért eredmények jelentősek, de a követelményeknek és lehetőségeknek már nem felelnek meg.

A közművelődés egészen csak akkor felelhet meg társadalmi feladatának, ha a párt, az állami és társadalmi szervezetek együttesen képesek a gyorsabb ütemű fejlődést előkészíteni, ha határozott marxista eszméiség és távlati koncepció alapján magasabb szintre tudják emelni a művelődésügyi munkát. Ennek megvalósítása érdekében alkotta az országgyűlés az 1976. évi V. törvényt a közművelődésről.

A vállalatok, üzemek, intézmények az oktatást, képzést, közművelődést, művészeti munkát egymástól függetlenül, elkülönülten irányították és fejlesztették. Az egységes irányítás, a koordináció hiánya miatt a rendelkezésre álló szellemi és anyagi erőket sem lehetett megfelelően kihasználni, vagy sok esetben szétforgácsolódtak. A munkahelyi művelődés valamennyi területét átfogó és irányító szervezeteként alakultak meg a vállalati és üzem művelődési bizottságok.

Vállalatunknál — az ötven kiemelt nagyvállalattal együtt — 1976 végéig megalakult és ma is működik a hét üzemű és egy vállalati művelődési bizottság.

Értek-e el eredményt az elmúlt három év alatt? Ha a bizottságok munkáját elemző, néhány hete készült jelentést többször elolvassuk, sem lehet egyértelmű igennel, vagy nemmel válaszolni erre a kérdésre.

Az elkövetkezendő év, évek munkáját befolyásoló néhány következtetés azonban levonható az elemzésből. A II. sz. bányai üzem és a Szolgáltató üzem pártbizottsága már 1975-ben — másfél évvel a művelődési bizottságok megalakulása előtt — üzemű közművelődési tervet készített, melynek végrehajtását, ellenőrzését következetesen végezték. Hasonló kezdeményezések — ha nem is rögzítették tervekbe — más üzemeknél is voltak, ezek azonban legtöbbször spontán valósultak meg. A művelődési bizottságok a rendeletek alapján az ajánlott összetételnek megfelelően megalakultak. A Kutató-mélyfúró üzem és a Központ Anyag- és áruforgalmi főosztály művelődési bizottsága 1977 óta az üzemű feladatokat meghatározó éves tervek alapján működtek. A többi üzem ez évben foglalta először tervbe feladatait. A tervek elkészítése, illetve el nem készítése alapján sem értékelhetjük egy-egy bizottság munkáját, hiszen köztudott, hogy ragyogóan megszerkesztett terv mögött is állhat alig értékelhető munka, és az eddig kiemelt eredményt értek el.

Az üzemű tervek, feladatok, felelősök meghatározásával útmutatók az üzemű művelődési bizottságok tagjainak és nélkülözhetetlen jelzőrendszeri a vállalati művelődési bizottságnak. Munkáját, annak eredményességét alapvetően befolyásolhatják az

üzemi észrevételek, javaslatok.

Nyolcvannégy tagja van a nyolc művelődési bizottságnak. Köztük jó néhányan évek óta eredményesen végzik a ma sem nagy elismerésnek örvendő „népművelői” munkát. Egy kis elismeréssel, biztatással, munkájuk egy tucat képzett szakemberével érhetne fel, amit ma még sok üzem nem használ ki.

Az elmúlt három évben a művelődési bizottságok

megrengető eredményeket nem értek, nem érthettek el, hiszen az emberek gondolkodásának, műveltségének formálása, megváltoztatása minden társadalmi folyamat közül a legtovább tart. Működésükhöz nem sok módszertani segítséget kaptak, ennek ellenére egy-egy kezdeményezésük elismerésre méltó. Megalakulásuk, létük, a közművelődési szemlélet lassan, de érezhető módon befolyásolta. Az elkövetkezendő 10—15 év eredményeit, vagy eredménytelenségét a bizottságok jó, vagy rossz munkája meghatározhatja. Felelősségteljes tevékenységükkel szereznek érvényt a közművelődési törvényben meghatározott feladatok megvalósításának.

Dr. Roisz Andrásné

Nők tanácskozása az Ércdúsító üzemben

Az Ércdúsító üzemben a nőbizottság és a szakszervezeti bizottság kezdeményezésére — évente egy alkalommal — megtartják a nők tanácskozását. Az üzemben a férfi dolgozókhoz viszonyítva elenyésző a nődolgók száma, de aktív tevékenységüket, áldozatos munkájukat az üzem nem nélkülözheti.

Az ideji nőtanácskozáson — mint mindig — ott voltak az üzem gazdasági és társadalmi szervezeteinek vezetői, akik a felvetett kérdésekre konkrét választ tudtak adni. A vitaindító beszámolót Rózsa Ivánné tartotta, aki mindenre kiterjedő figyelemmel vázolta a nők anyagi, erkölcsi megbecsülését és a nőbizottság sokrétű munkáját.

A gazdaság és széles körű tevékenységéből csak néhányat. A nőbizottság cselekvései javaslatokkal a kollektív szerződés egyes pontjainak módosításához. Havonta munkaértekezletet tartanak, ahol negyedévenként számoltatják be a különböző reszortokat. Megszervezték a női brigádvezetők tanácskozását, ahol több figyelemre méltó észrevételt tettek. Ilyen volt többek között, hogy a kommunista szombatokat miként lehetne jobban kihasználni. Az anyagi, erkölcsi elismerésre tett javaslatuk alapján 15 nő kapott különböző elismerést, 75-en pénzjutalmat és három vehettek részt külföldi jutalomutazásban. A különféle vetélkedőkön elért helyezésekkel a nők nagyon szép eredményekkel dicsekedhetnek.

A nők a társadalmi munkákban is részt vesznek. Az új laboratórium alapozásánál a nehéz fizikai munkától sem riadnak vissza. A nemzetközi gyermekévről sem feledkeztek meg. A gyermekek számára szervezett állatkerti séta és a Csertői Gyermekotthon „klubdelutánja” osztatlan sikert aratott.

Az üzem nődolgói törvédnek a gyeseen. táppénzen levő munkatársikkal is. Rendszeresen látogat-

ják őket, virággal, apró ajándékokkal kedveskedve. Problémát jelent, hogy a gyeseen levő anyukák tanulása, illetve továbbtanulása nem megoldott.

A felsorolás — bár közel sem teljes — szépen mutatja, hogy az üzem számíthat a nődolgókra a gazdasági és politikai feladatok eredményes megvalósításában.

A beszámoló után a hallgatóság kapott szót. A feltejt kérdésekre, észrevételekre Dr. Moisz Rezső és Keresztes Kálmán adott választ. A légkört nagyon meghitté tette, hogy nem hangzottak el feleltelen ígéretések. A válaszadók őszintén elmondták, mire lehet számítani és mit nem lehet megvalósítani.

A villamosgép-javítók problémája, hogy az öntödei porok, gázok nagymértékben szennyezik munkahelyük légtérét. A Szolgáltató üzem létesítményében szereltek fel már ugyan olyan porfogót, ami valamit javított a helyzeten, de a gondot véglegesen ez nem oldotta meg. A Szolgáltató üzem vezetőit ezúton is kérjük, hogy az itt dolgozók egészségének érdekében foglalkozzanak a kérdés végleges megoldásával.

A mintegy 10—20 kérdésre kimerítő választ kaptak a jelenlevők. Azok a nődolgók, akik nem jöttek el, sajnálhatják, mert a mindennapos problémáikra kaphattak volna széles körű információt. Az ülés végeztével az üzem gazdasági vezetése köszönetét fejezte ki mindazon nődolgóknak, akik elősegítik az üzem céljainak megvalósítását.

Dümmert Gyula

Bemutatjuk Bárócz Istvánt, a III. számú bányai üzem szb-titkárát

A III. sz. bányai üzem szakszervezeti tanácsa egyhangú döntéssel, 1979. október 1-i hatállyal Bárócz Istvánt választotta az üzem szb-titkárának. A döntést az üzemű pb is megerősítette.

Az ismerős íróasztalnál új arc fogad. Igaz, az arcot is régről ismerem: Bárócz Istvánét, akivel az elmúlt tizenhat évben bőven volt alkalmam találkozni a bányában, a különböző rendezvényeken, s a közéletben egyaránt. Mindig ott volt, ahol szükség volt rá és tette a dolgát, ami éppen a munka jellegéből adódott.

Most éppen az alapszervi párttitkárságot cserélte fel a jelenlegi felelősségteljes szolgálattal. Mert, ahogy az előző megbízatásait is annak tekintette, a mostanival sincs más-ként. Meggyűjtja a második cigarettát, s aztán közösen próbáljuk sorra venni a mozgalmi múlt állomásait.

1957-ig az ifjúsági mozgalom, aztán 1960-ban párttag lesz és vállalatunk dolgozója. 1962-től a III. sz. bányai üzem a munkahelye. Közben szakszervezeti bizalmi, pártalapszervezeti vezetőségi tag, vállalati pb- és vb-tag — jelenleg is — és alapszervi párttitkár.

Meggyeztünk abban, hogy az elmúlt két évtizedben mindig akad feladat, amivel megbízták. S vajon hogyan került kapcsolatba a szakszervezeti mozgalommal?

1974-ben egyéves pártiskolát végeztem, majd 1978-ban káderutánpótlási céllal SZOT-iskolára küldtek — mondja. — Párttitkárként is szoros kapcsolat volt a szakszervezeti műhelybizottsággal, így a szakszervezeti munkát is megismerhettem, de említ-hetném azt is, hogy a vállalati pb tagjaként elég gyakran vettem részt szb-üléseken, ahol bepillant-hattam a testületi munkába.

A szót telefonszenges szakítja félbe. Nyúl a kagyló után, mély hangján bejelentkezik: — Bárócz — majd néhány másodpernyi hallgatás után határozottan mondja véleményét a témáról, s még ennyit: — holnap térjünk vissza erre...!

Közben virakozva tekint rám: — Hol is hagyunk abba?

— Hogyan tudja a pártban szerzett tapasztalatait kamatoztatni?

Elgondolkodik, mintha fontolgatná, mit is válaszoljon. Istmét rágyújt, s már mosoly bujkál a szeme sarkában. — Mindketten tudjuk — mondja —, hogy bármilyen beosztásban is dolgozzon az alapvető célok azonosak: legjobb tudásunk szerint képviselni a párt politikáját és a dolgozó emberek érdekeit. A feladat tehát mindenütt azonos. Ezt a tapasztalatot hoztam magammal, amit úgy szeretnék kamatoztatni, hogy megpróbálom munkatársaim cselekvő támogatásával elvégezni az itteni sajtós tennivalókat.

Milyen egyszerűnek tűnik — gondolom magamban —, s közben azon töprengök, hogy mégsem olyan egyszerű, hiszen nem azonosak a módszerek, nem egyforma az emberanyag sem a két szervezetben, új vezetőnek lenni sem leányálom, hiszen mindenki árgus szemekkel figyeli még a mozdulatot is, hát még a véleménymondást! Aztán kemény harcot jelenthet az is, amíg elfogadnak, befogadnak egy másik területről jövő embert: szóval, mégsem lehet egyszerű a dolga — szögezem le magamban, s gyorsan új kérdést fogalmazok meg.

— Milyen célokat szeretne munkája során megvalósítani?

— Legfontosabbnak, szinte előfeltételnek a testülettel és a tagsággal való szoros kapcsolat kialakítását tartom. Az eredményes munkát csak így tudom elképzelni. Az üzemű demokrácia fórumainak tartalmas működtetésével biztosítanunk kell, hogy dolgozóink véleményükkel, javaslataikkal érdemi módon járulhassanak hozzá a munka megjavításához. Fontos feladatnak tartom, hogy elősegítsük a munkához való szocialista viszony, a közösségi szellem, a munkafegyelm erősödését és természetesen vele egyidőben a munka szerinti elosztás elvének érvényesítését.

Itt megáll egy pillanatra, majd folytatja.

— Az is természetesen, és ezt határozottan ígérhetem, hogy jómagam és a testület tagjai is képviselni fogják dolgozóink érdekeit és szorgalmazzuk a munkafeltételek és körülmények további javítását. A magam részéről szeretnék megfelelni a bizalomnak, s ehhez ezúton is kérem a szakszervezeti tagság támogatását.

Hisszük, hogy azonos hullámsávon, közösen, sikeres lesz a feladatok megoldása.

Herendi István

Ércbányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja

Felelős szerkesztő: **Gelsz Ferenc**

Szerkesztő: **Ragoncsa János**

Szerkesztőség: 7633 Pécs, 39-es dandár út 19. Telefon: 15-851

Vállalati tel.: 7-243, 7-147

Kiadója a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat

Felelős kiadó: **Braun Károly**

Kiadóhivatal: 7601 Pécs, Hunyadi út 11. Telefon: 15-000

MEV Nyomda 7633 Pécs, 39-es dandár út 19.

Felelős vezető: **Sperczel János**

Megjelenik kéthetenként

Előfizetési díj egy évre 36 forint

Előfizethető a szakszervezeti bizalmiaknál

Ny-623-4

Egységes jogi alapon

Minden év befejezése és az új év kezdete — mind az egyén, mind a társadalom számára — számvetés, illetve eredményesebb, hatékonyabb és biztonságosabbra végezhető munka elhatározásának kezdete. A biztonságnak azonban megkülönböztetett jelentősége van, hisz a dolgozó értéktermelő ember egészségének, testi épségének megóvása szocialista társadalmi rendünkben alapvetően fűződik. A biztonság tehát nemcsak része, hanem feltétele a munkavégzésnek. A biztonságosan végezhető munka feltételei megteremtésének műszaki, egészségügyi, szervezési, oktatási, nevelési és jogi eszközei vannak. A Minisztertanács 47/1979. sz. rendelete — a munkavédelemről — 1980. január 1-től lép hatályba, és egységes jogszabályi keretbe foglalja az ezzel kapcsolatos feladatokat, követelményeket, kötelezettségeket és jogokat.

Természetesen nem arról van szó, hogy eddig szabálytalan területen kellene most jogszabály alkotásával „rendet teremteni”. A Munka Törvénykönyve végrehajtására rendelkező minisztertanácsi rendelet a szakszervezeteket kérte fel a munkavédelmi tevékenység összehangolására, irányítására és ellenőrzésére, annak megszervezése mellett, hogy az egészséges és biztonságos munkakörülmények kialakítása államj feladat.

A kapott felhatalmazás alapján a SZOT — minden állampolgárra, gazdálkodó szervre, intézményre stb. — kötelező érvényű szabályzatokat alkotott

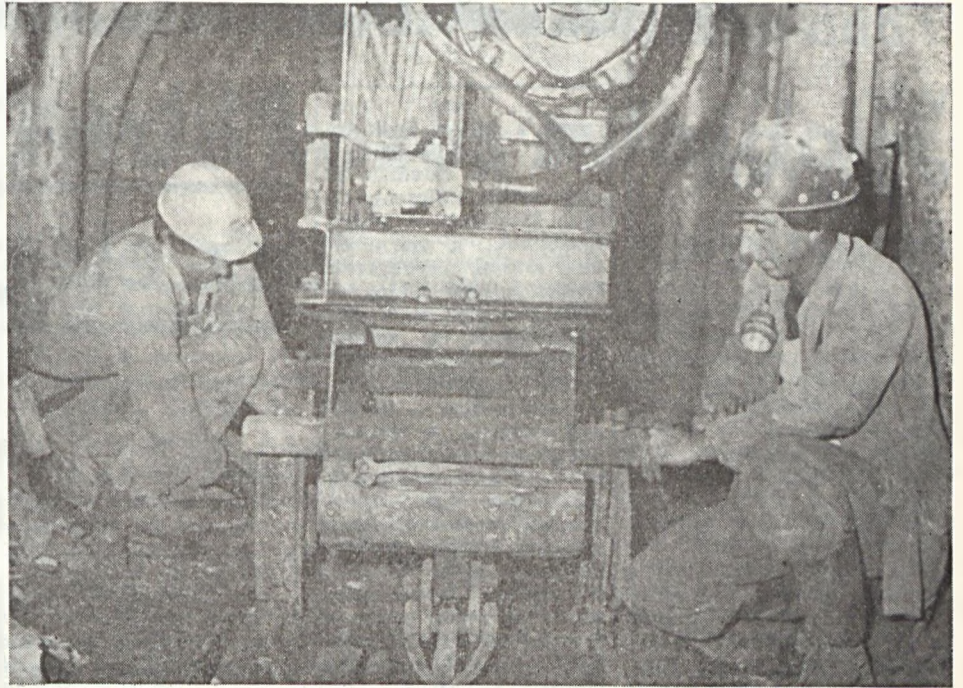
A munkavédelem

(ÁBEÓ, 6/1967. SZOT szab. stb.). Ezt az ellentmondást — hogy társadalmi szerv nemcsak tagjaira, hanem minden állampolgárra kötelező érvényű szabályokat alkot — oldja fel a Minisztertanács rendelete.

De más indoka is van. A munkavédelemre, biztonságtechnikára vonatkozó, vagy azzal kapcsolatos előírások elburjánzása, ellentmondásai indokolják, hogy a jelen rendelet nem tartalmazza a létesítésre, üzemeltetésre vonatkozó konkrét előírásokat, illetve ezeket a jövőben szabványokban, szabályzatokban, tervezési irányelvekben, kezelési, technológiai előírásokban, végző soron a munkavédelmi szabályzatban kell meghatározni.

Benkő József

törvény figyelembevételével kell alkalmazni. A rendelet hatálybalépésével egyidejűleg hatályukat veszítik a Minisztertanács és a SZOT munkavédelemmel kapcsolatos rendeletei és szabályzatai. A rendelet megismerése után annak előírásait, szellemét és szándékát betartva tovább kell hogy növekedjen a munkavégzés biztonsága, csökkenjenek a munkahelyi ártalmak, a dolgozók munkaerejét, testi épségét eredményesebben tudjuk megóvni a munkavégzés során őket érő ártalmakkal szemben.

A II. sz. bányauzem 1-es csapatának munkahelyén Kálazi Ferenc és Kiss József lakatosok a fejtési munkahelyre történő szkréper feladásához vitlarögzítést Keller Gábor felvétele

Finnországi tapasztalatok

Vállalatunk a IV. sz. bányauzemnél a műszaki fejlesztés keretében kísérleteket folytatott az LHD vágathajtó rendszerrel. Mivel hazánkban és a szocialista államokban ilyen gépeket nem gyártanak, ezért vállalatunk a korábban már fúrókocsijairól jól ismert Tamrock cégtől vásárolt egy darab Minimatik MR-500-as önjáró fúrókocsit és két Toro 100 Dh közetrakodó gépet.

A fúrókocsj és a közetrakodó gép Diesel-motorral hajtott hidraulikus erőátvitellel és manipulációs szerkezettel rendelkezik. Tavaly októberben, előzetes külszíni betanulás után a 6-os szinten megkezdődött a gépekkel a vágathajtás. Ami a teljesítményeket illeti, nagyjából az elvárásoknak megfelelően alakultak, azonban — főleg a Toroknál — a meghajtó hidraulikus rendszer meghibásodásából eredően a műszakkiesések a várt-

nál nagyobbak voltak. Ezért szükségessé vált a javítás és karbantartás színvonalának emelése. Ennek érdekében Kurucz István barátommal a közelmúltban Tamperében a Tamrock és Turkuban az Ara cégeknél jártunk.

Kellemes repülőút után a helsinki repülőtérrel szemközti kocsival érkezünk Tamperébe és 4-én reggel a Tamrock cégnél üzemeltetésen a hidraulikus rendszer javításával ismerkedtünk. A hidraulikus szivattyú és motor javítását, felújítását a finn kollégák végzik és ehhez megfelelő célszerszámokkal van felszerelve.

Ismergették és bemutatták a pontos beállítási adatokat és a célszerű munkafogásokat, melyek a műszaki utasításban nem szerepelnek. Próbapadon megismertük a vezérlés beállítását, a jellemző hibákra finn kollégáink felhívták a figyelmünket. A tervezőkkel tartott rövid konzultáció során ismertettük üzemelési nehézségeinket és mivel a gépek nálunk jóval melegebb környezeti hőmérsékleten üzemelnek, ezért javasolták a hidraulikaolaj hűtőrendszerének átalakítását, melytől a melegüzemből adódó teljesítménycsökkenés és a tömítések gyors öregedésének megszűnése remélhető.

Turkuban az Ara céget is meglátogattuk, ahol jelenleg a Toro család 200, 350 és 500-as típusait gyártják. Itt szintén bemutatták az üzemeltetést, mely a közetrakodó gépeken kívül földmunka gépeket és komplett aszfaltüzemeket is gyárt. Kipróbálhattunk egy éppen elkészült 200-as, majd ismertették a jelenleg gyártott típusokat, amelyek hidraulikus rendszerükben teljesen eltérnek a 100-as, ma már nem is gyártott típusoktól.

Sok élménnyel és szakmai tapasztalattal gazdagodva indultunk haza és bízunk abban, hogy ezeket további munkánkban kamatoztatni is tudjuk.

Gerzson Endre

Új területen is helytálltak Könnyebben többet

Öt hónap gyakorlati tapasztalat a tömbfejtésben

Szinte már közhelynek tűnik a megnövekedett feladatokról, gazdasági nehézségekről beszélni. Ismeretes, hogy milyen komoly termelési gondokkal küzdött a IV. sz. bányauzem 1979-ben. A termelési feladatokat megoldani pedig csak új módszerek bevezetésével, tömegtermelő munkahelyek kialakításával volt lehetséges. Évek óta a legjobb brigádok között szerepel a II. körlet 50-es fejtési csapata. Öt hónapja ismerkedtek meg a tömbfejtéssel.

— Mennyire volt zökkenőmentes az átállás? — kérdezem Juhász Vince csapatvezetőtől.

— Bár öt hónap rövidnek tűnik, mégsem nevezném ismerkedésnek. A jelenlegi összetételben 1973 óta dolgozik a brigád, eddig minden ráknézett feladatot sikeresen megoldottunk, ezért aztán bátran mertük vállalni a tömbfejtést. Eleinte persze voltak problémáink a rakodógépekkel és nem mindig akkor érkezett az üres csille, amikor kellett, de ezek a gondok szinte teljesen megszűntek.

— Miben tér el a hagyományostól ez a fejtési mód?

— Gyakorlatilag szinte más dolgunk sincs, mint szállítani. Nem nekünk kell a fúrás elvégezni, nem kell biztosítani, tehát egy csomó munkát és anyagot megtakarítunk. Robbantással is csak a nagyobb kövek aprításakor, „muglizásakor” találkozunk. Tehát azt mondhatom, hogy könnyebb szinte a dolgunk, a nagyobb szakmáé ellenére is.

— Mit jelent az a nagyobb szakmáé?

— Magad is tehetsz összehasonlítást, ha egy-két

adatot felsorolok teljesítményünk növekedéséről. Az első negyedévben átlagban havonként kiadtunk 1000—1200 tonnát, jelenleg a tömbből havonta 5100 tonnát, azaz körülbelül 3—4 hagyományos fejtési csapat által termelt ércmennyiséget. Persze, százalékos tervteljesítésünk nem nőtt ilyen arányban, hiszen innen eleve ezt a teljesítményt várták.

— Ez azt jelenti, hogy nem is léptetek előre?

— Nem éppen, hiszen a kongresszusi munkaverseny első féléves szakaszát üzem szinten megnyertük, a jelenlegi II. szakaszban pedig másodikak lettünk, a brigádok versenyében. A szocialista brigádmozgásban pedig aranykoszorús brigád címre vagyunk felterjesztve, az anyagi elismerés mellett erkölcsi elismerésben is részesülünk. Az előbbre lépést pedig elsősorban az jelenti, hogy a hagyományos módon már igen nehezen elérhető teljesítményeket úgy növeltük, hogy egy új technológia alkalmazását, vállalva se vallottunk szégyent, sőt ott vagyunk a legjobbak között.

— Szerinted van-e jövője az ilyen tömegtermelő munkahelyeknek?

— Röviden azt mondhatom, hogy van. Különösen akkor, ha az itt szerzett tapasztalatokat felhasználva alakítják ki a következő munkahelyeket, ha a jelenleg alkalmazott módszereket tökéletesítik, továbbfejlesztik. Egyszer talán erről is majd úgy beszélgethetünk, mint megszokott, hagyományos fejtési módokról.

Weszl László

A IV. sz. bányauzemben Hock János főcsatlós a 3/4 siklónál csillészállítás köz- Csöndör László felvétele

Több nézőt vár a Ságvári Filmszínház

November elején nyitott a Ságvári Filmszínház. Kétségtelen, hogy a város talán legszebb mozija várja itt a látogatókat. A műsorválasztásra sem lehet panasz. A december-januári plakátok a Rocco és fivérei, a Volt egyszer egy Vadnyugatot, a Csillagok háborúját hirdetik. És mégis, amikor Fischer Jenővel, a Ságvári Filmszínház ügyvezetőjével beszélgetünk, panaszkodik.

— Az eddiginél nagyobb érdeklődésre számítottunk. Az első hónapban megközelítőleg háromezer látogatója volt a Ságvári Filmszínháznak. Sajnos, még kevesen tudják, hogy a művelődési háznak mozija is van. Jobb propagandára lenne szükség. A Dunántúli Naplóban rendszeresen közöljük a műsört, de attól tartok, sokan azt sem tudják, hol a Ságvári Filmszínház. Jó lenne például az épület homlokzatára, vagy előtte valami tábla, hogy legalább a busszal erre utazók megtudják: itt mozi is van.

— Bár első sorban a nyugati városrészes lakóinak művelődési igényeit elégítjük ki, de a közeli buszvégállomás és az itteni közlekedési hálózat ellentmond annak az állításnak, hogy a Ságvári Filmszínház messze van, vagy, hogy kiesik.

— Hetente hány mozielőadást tartanak?

— Szerdán és szombaton három-három, vasárnap pedig a délutáni és esti előadásokon kívül délelőtt is van program. Decemberben vezettük be, hogy vasárnap délelőttként elsősorban gyermekeknek való filmeket hozunk.

— A Ságvári Endre Filmszínház műsorán igazán jó filmek szerepelnek, a közművelődési igazgatóságok támogatják a programot?

— A Moziüzemi Vállalat választja a filmeket. Egyébként az egész filmszínház az ő gondozásukban üzemel. A Moziüzemi Vállalat biztosítja a vetítőgépeket, a jegyszedőket, a takarítónőt. Azt hiszem, filmszínházunk — városunk viszonylatában — egyedül adottságokkal rendelkezik. Tágas, kényelmes, valamennyi helyről kiválóan látható a vetítőtársz. Moziépítéskor is igen korszerűek. Ez évben pedig a premiermozikkal egyidőben már a legújabb sikerfilmeket is vetíteni fogjuk.

— Azzal, hogy a Ságvári Filmszínház kielégítheti a környék mozikedvelőinek igényeit, még milyen lehetőségekkel rendelkezik?

— Szinte bármelyik délelőtt — ha van erre igény — a pécsi iskoláknak külön programokat is biztosíthatunk. Ha szükséges, a város oktatási intézményeinek bármikor a rendelkezésére állunk — mondta végezetül Fischer Jenő.

Nógrádi G.

Divatelőrejelzés 1980. ősz-tél

Az eddigi évek lezser divatját az idén felváltja az elegánsabb, nőesebb divat. A színek is ehhez igazodnak, a harmonikus, tompa, úgynevezett freskó jellegű színek — nőknél a vöröses, a sárga tónusok, a zöldes, egészen az olív és sötét-kékig, valamint a világos kékes-lilás — kerülnék előtérbe. A férfiaknál a sötét-kék, barna-bordós árnyalatok a dominánsok. Az alapanyagot tekintve nagy szerepet kapnak a természetes szálanyagok. Jellemzői: könnyű súly, a finom, puha fogás, a tónyes-matt felület váltások, fonalakkal, vagy kötéssel mintázva.

Az új divatstílusban tovább él a „Retro” vonás, az öltözködésben tapasztalható nosztalgia a 40-es, 50-es évek eleganciáját és a 20-as, 30-as évek nőieségét idézi. A formai megjelenésben továbbra is megfigyelhető a keskenyded irányzat.

Fő divatvonalak: a V (trapéz) vonal — a kihangsúlyozott válltól lefelé keskenyedő; a párhuzamos fi-vonal — a kihangsúlyozott, nyugodt formai megoldást képviseli; X (diaboló) vonal, amely nőies,

Milyen lesz az elegáns nő?

derékra karcsúsított forma. Szinte mindegyik vonal jellemzője a széles, kihangsúlyozott váll — válltömmel emelhető ki —, a térdet alig takaró hossz, a kiemelt derék (övel) és az erősen nőies elemek. Ezáltal megnőtt a ruha jelentősége is. A nőies ruhák erősen kiemelik a keblet, a csipőt, a derekat. És mivel rövidebb lesz a hossz, a lábknak is fontos szerepük jut, amit csipkés, pöttyös harisnyákkal, rövidszárú csizmákkal, körömcipővel emelhetünk még jobban ki. Az új irányzatban megnő a kellek, kiegészítők szerepe. Előtérbe kerülnek a divat karakteréhez tartozó különböző formájú gombok, csipkedíszítések, kalapok, kendők, nyakkendők.

A kalapokkal kapcsolatban érdemes megemlíteni, hogy a különböző tok, doboz formákban jelenik meg, az egyenes, kiskarimás kalapokon gyakran fátol van, ami a fél, de sokszor az egész arcot el-

takarja, és más-más formájú és nagyságú tollak díszítik.

A férfidivatban tovább fejlődik a kényelemre, puhaságra, könnyűsége utaló tendencia. A klasszikus forma megtartja szerepét, de jóval könnyedebb fel fogásban. Az öltönyöknél az egysoros, kétgombos zakó mellett megjelenik a kétsoros, egy vagy két zárógombos öltöny. A fazon és gallér keskenységének variálása növeli a választékot. Kiegészítőként mellényt viselhetnek. A nadrágnál a párhuzamos vonalvezetés a divatos. Az öltönyök szövete lehet aprómintás, finoman csíkozott, halszállkamintás, esetleg kiskockás.

A kabátoknál mindkét nemnél két fő irányzat érvényesül: a klasszikus, elegáns, úgynevezett városi kabát, valamint a lezser, sportos, mindennapi kabát. Jellemző forma itt is a szélesített váll (gyakran tömésel), a lefelé enyhén bővülő vonalvezetés.

Egy nagy család a Magányosok klubja

Barátom, Magyar István, a Szolgáltató üzem dolgozója, aki a Ságvári Endre Művelődési Házban működő magányosok klubjának a vezetője meghívott, hogy látogassam meg klubjukat és akkor minden kérdésemre választ kaphatok. En ugyanis üzemünkben tettem fel néhány kérdést neki. A látogatás és a beszélgetések során meggyőződhettem sok mindenről. Tetszett a klub élete és hangulata, melyet nyugodtan egy nagy családnak lehet tekinteni.

A klub 1978 januárjában alakult meg. Jelenleg 250 fő a taglétszámuk, de állandóan vannak vendégeik is. Vállalatunk nagyon sok segítségnyújt munkájukhoz. Rendszeres program alapján működnek. Az idén már a karácsonyt és az újév napját is közösen ünnepelték meg.

A klub a kulturáltság és egyéb tekintetben jó helyen áll. Probléma, hogy egyre több a magányos ember, aki szeretne a közösségükbe bekapcsolódni, de a helyiség kicsi.

Mányoki Imréné (Erzsike) a helyettese. Magyar Istvánnak. Nagyon szereti a társaságot, de a rendre és fegyelmre is nagyon odafigyel. Szeretné, ha a büfé szombaton is nyitva tartana. Így a kiszolgálás is bővíthető, és ami még fontosabb: a klub vezetői is szórakozhatnának, foglalkozhatnának a klubtársakkal.

Szabolcsi János 18 éve dolgozik a II. sz. bányauzemben, 1979. január óta tagja a klubnak. Nagyon szereti a közösségüket, melyet saját családjának érez és jónak tartja a programokat, mert mindig jó, ha elbeszélgethet valakivel.

itt volna szombaton és vasárnap foglalkozás.

Szász Antalné az egészségügynél dolgozott és ment nyugdíjba. 1978 óta tagja a klubnak. A klub munkáját jónak tartja, annak ellenére, hogy néha van egy-egy önző ember.

Probléma, hogy a gyorsan növekvő magányosok száma olyan nagy, hogy nem férnek el, kicsi a helyiség, sok az oszlop, rossz a levegő és így az előadásokra is nehéz koncentrálni.

Még sokáig beszélgetünk, jól éreztem magam közöttük és tényleg egy családi hangulatú társaságnak láttam a klubot.

A városban egyre több a magányos ember, jó volna, ha lehetne kissé előbbre lépni ezen a területen, mert azt hiszem mind egyik megérdemelné

Csapó Dezső

Művelődjünk szórakozzunk

A Ságvári Endre Művelődési Ház januári programjából

18-án 16 órakor: Pályaválasztási klub. Hol tanulják az építőipari szakmákat? Az 506-os szakmunkásképző intézet megtekintése.

19-én 18 órakor: Magányosok klubja. Diavetítés. Halász Ernő — Argentína. 21-én 19 órakor: A pécsi Széllikáló egyesület és

a komlói Spirituálé együttes közös koncertje. Belépődíj: 20 forint.

25-én 16 órakor: Pályaválasztási klub. Földmérés és postaforgalmi szak. A Komarov Gimnázium és Szakközépiskola megtekintése.

28-án 16 órakor: gyermekelőadás; 19 órakor felnőtteknek. Cirkusz a színpadon. Belépődíj 10 és 30 forint.

Stúdió galéria
21-én: Kedves tárgyaim. Arany-Tóth Tibor: Levelezőlapok, címkék, kártyanaptárak.

MM-döntő szépséghibával

Mint már hírt adtunk róla, 1979. november 29-én zajlott le a Munka és művelődés vetélkedősorozatának záró döntője, melyen szép vállalati siker született. Ugyanis a III. sz. bányauzem Böch János geológiai szocialista brigád 3 fős csapata nyerte a versenyt, s a legjobbnak bizonyult a 26 induló csapat közül.

Ebből az alkalomból kérjük meg a győzteseket arra, hogy válaszoljanak néhány kérdésre.

— *Tavaly a negyedik helyen végeztek. Mivel magyarázzátok az idegi győzelmet?*

SZÍVÓS LASZLÓ: — Véleményem szerint annak, hogy idén még több időt fordítottunk a felkészülésre, becsületesen végigjártuk a rendezvényeket, át tanulmányoztuk a javasolt irodalmat és jól osztottuk fel egymás között a részfeladatokat.

— *Elég szoros versenyt vívtatok, hiszen az első három helyezett között csupán egy-egy pont volt a különbség. Miben voltak bizonytalanok, és melyik kérdéscsoport volt a legkönnyebb?*

SOMOSKÓI ERVIN: — Nem éreztük, hogy a verseny folyamán bizonytalanok lettünk volna, mikor már ismertük a kérdéseket. De bizonytalanok voltunk akkor, amikor megkaptuk a kifrászt, ami rettenetes szűkszávu volt. Így meglehetősen nagy anyagrészeket, témaköröket kellett át tanulmányozni a felkészülés során. Könnyű kérdés talán nem is volt. Mi annak örültünk a legjobban, hogy a politikai tesztet majdnem hibátlanul sikerült megoldanunk, amire 29 pontot kaptunk.

— *Mi a véleményetek a verseny lebonyolításáról, a zsüri munkájáról és a versenyzőársakról?*

SOMOSKÓI ERVIN: — Mivel már több éve részt veszünk az MM-vetélkedőn, van némi összehasonlítási alapunk. Ebben az évben egy újítást vezetett be a rendezőség, ami mindannyiunknak tetszett, azt, hogy a középdöntőben az egyes helyszíneken szakértő zsüri előtt feleltünk a megadott kérdésekre. A döntőben viszont kissé nehézkesen mentek a dolgok. A versenyzőtársak korrektil játszottak, nem zavarták egymást, így komoly fennakadás nem volt a verseny lebonyolításában. Ugy tapasztaltuk, hogy mindenki nagyon becsületesen felkészült. A zsüri munkájában nem tetszett, bár bennünket ez nem érintett —, hogy ugyanarra a válaszra az egyik zsüritag őt, a másik csupán egy pontot adott, amit irreálisnak tartok.

A győztes csapat tagjai nem mondták el a beszélgetés alkalmával, mégis úgy gondolom, szóvá kell tenni, hogy a vetélkedősorozat díjazása körüli az idei évben voltak problémák. Arról van szó ugyanis, hogy a selejtezőből továbbjutókat nem jutalmazták, a kiesetteket viszont igen, vásárlási utalványt kaptak. A területi döntőbe került csapatok szintén csak jelképes ajándékot kaptak, s ugyanígy jártak a városi döntő résztvevői is. Tudomásunk van arról, hogy a hibát korrigálni fogják utólag, de ezt az üzemek, illetve a vállalat teszi meg, és nem a kiíró szervek, ami mindenképpen szépséghibája az ideai versenynek. Herendi István

Omega-klub a Ságváriban

Senkikem próféta a saját hazájában. Bár az Omega — a lemezadásokat tekintve — Közép-Európa leghíresebb együttese, külföldön népszerűbb mint Magyarországon. A lemezek itt is napok alatt elfogynak, de talán éppen a gyakori külföldi vendégszerepléseik miatt ezidáig nem volt klubjuk. Az igazság kedvéért azonban megemlítjük, hogy a hatvanas években volt egy a fővárosban. Svájcban és Ausztriában viszont évek óta működnek Omega-klubok, sőt ezek újságokat is megjelentetnek, de itthon még nem tudott az együttes hasonló módon „gyökeret verni”.

Már csaknem egy éve, hogy először hallottam a pécsi Omega-klub tervéről. Mi tagadás, kicsit utópisztikusnak hittem. Nem így a klub lelkes szervezői. Ők valóban fanatikus Omega-rajongók. A rock-zene szeretete nem addig terjed náluk, hogy a koncerteken próbálják ki hangszállaik maximális teherbírását.

Nos, a szervezők erőfeszítése eredménnyel járt. Mégis lesz Omega-klub Pécsen!

Vállalatunk szakszerve-

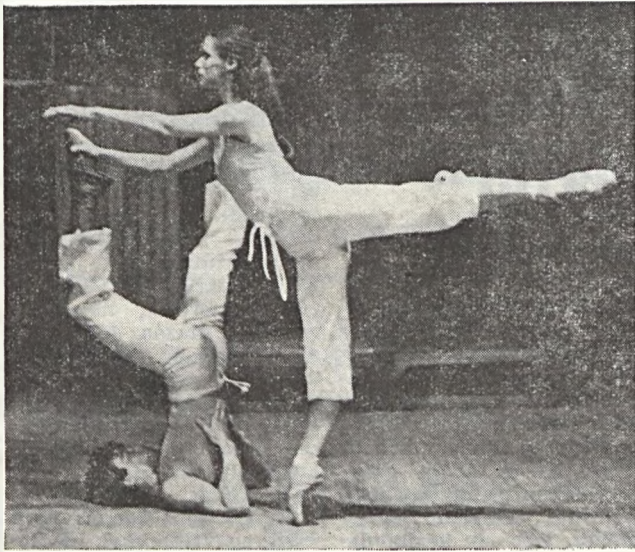
zeti bizottsága decemberben hozzájárult, hogy a Ságvári Endre Művelődési Ház otthont adjon ehhez. Az ország egyetlen Omega-klubjának lelkes szervezőjétől, Balogh Józseftől tudtunk meg közelebbit.

— A klubot kettős céllal hoztuk létre; egyrészt a rock szeretetét, a rock-zene és más művészeti ágak kapcsolatán keresztül — előadások és viták keretében — magasabb kulturális szintre kívánjuk emelni. Szó lesz a rock és a színház, a rock és a balett viszonyáról, kölcsönhatásáról. Másrészt itt lesz az együttes országos archívuma. Egy úgynevezett lemasoló szolgálatot létesítünk. Aki kazettát, vagy szalagot küld, annak átjuttatjuk azokat a számokat, amiket kér. Klubfoglalkozások havonta egyszer lesznek. Ilyenkor mindig az együttes más-más tagja jön el hozzánk. Így fél-évenként mindegyikükkel találkozhatunk. Az Omega-klub — ha nem jön közbe semmi — január végén már üzemel. Az éves tagsági díj 200 forint lesz — mondta végezetül Balogh József

N. G.

Nevük valóságos fogalommá vált...

Húszéves a Pécsi Balett

Zarnóczai Gizella és Solymos Pál a Tűz fiai című balettben

Húsz évvel ezelőtt az Állami Balettintézet egy végzős osztálya elhatározta, hogy továbbra is együtt marad, és önálló együttest alakít. Így jött létre az ország első vidéki balett-együttese Pécsen. Nevük néhány év alatt valóságos fogalommá vált. Az együttes a modern balettirányzat egyik magyarországi úttörőjeként rövidesen ismert lett Európa-szerte.

Tóth Sándor balettigazgató szobájának falait fotók, plakátok borítják. Felvételek a két évtized leg-sikeresebb előadásairól, nevezetesen fellépésekről. Az egyik plakát az 1963-as londoni vendégszereplésüket hirdeti: Modern balett from Hungary. Három hétfő vendégszereplés a Piccadilly Színházban. A fotók között Bartók Béla arcképe, szemben vele világtérkép. Az együttes fennállásának két évtizede alatt négy földrész huszonhárom országát járták be.

Hogyan készülnek a jubileumra?

— 1960 januárjában volt az első bemutatónk — mondja Tóth Sándor. — Most, épp húsz évvel később, január 11—16 között hat előadással lépünk a pécsi közönség elé. Műsorunkat az utóbbi tíz év legsikeresebb darabjaiból állítottuk össze, de két új produkcióval is bemutatunk. A Pécsi Nyári Színház műsorában már játszottuk a Salomé, Eck Imre koreográfiájával, a Nemzeti Színházban most láthatja majd először a közönség. A másik bemutató a Balett 1980, ezt én koreografáltam.

Mit láthatunk majd az új baletttesten?

— Idén is három rész-ből állítottuk össze a programot. Már hagyomány, hogy az első felvonásban klasszikus balettet láthat a közönség. Ugy gondolom, hogy mielőtt valami újat, eredetit csinálunk, minden alkalommal be kell bizonyítanunk, szakmai képzettségünket a klasszikus balett terén is. Az első felvonást Bach II. és III. brandenburgi versenyének zenéjére állítottuk össze. A második rész Mahler: Gyermekgyászadalok című művére alkotott egyfelvonásos lesz. A Baletttest harmadik darabja lényegesen könnyedebb hangvételű. Ugyis mondhatnám, népszerű balettet csinálunk. Ezt a részt Strauss zenékből állítottuk össze, Görbe tükrök címmel.

Mik azok a főbb stílusjegyek, amelyek a Pécsi Balettire jellemzőek?

— A balett modern irányzatához tartozunk. Jellemző a témaválasztásunkra, hogy premierjeink csaknem egytől egyig ősbemutatók. Legfontosabb feladatunk a mai magyar

valósággal tartani a kontaktust. Talán nincs is olyan jelentős magyar zeneszerző, akinek legalább egy darabját ne mutattuk volna be. Olyan témákat választunk, amelyek a hétköznapi élettel foglalkoznak. E tekintetben is határozott vonalat képviselünk. Szakmai téren is az új keresése a legfontosabb feladatunk. Szerintem akkor jó egy balett, ha felismerhetők rajta az alkotóműhely sajátos stílusjegyei.

Kik vannak még a társulatnál az alapító tagok közül?

— Összesen kilencen vagyunk a húsz évvel ezelőtti gárdából. A két vezető, hat táncos és a korepetítorunk.

Mondana valamit az 1980-as tervekről?

— Szükség lesz szervezeti változásokra és a munkamódszereink javítására. Elemzőn vissza kell tekinteni az elmúlt húsz év eredményeire. Tovább keressük az újat, de ez nem jelenti az eddigi irányvonal feladását. Fő feladatunk továbbra is a balett és ezen belül a modern táncművészet népszerűsítése — mondta végezetül Tóth Sándor balettigazgató.

N. G.

A munkahelyen kezdődik...

Óvni a közös tulajdont

December 12-én az üzemi tanácsteremben zajlott le a III. sz. bányauzem társadalmi rendszereinek aktív-értékezte, melyen értékelték a társadalmi tulajdon védelmével kapcsolatos feladatok teljesítését és megfogalmazzák a további tennivalókat. Az üzem párt-, társadalmi és gazdasági vezetőin kívül a rendezvényen részt vett Szloboda Pál, a vállalati rendszeti önálló osztály vezetője is.

Kocsor Ferenc üzemvezető tartott vitaindítót, majd a társadalmi rendszerek mondták el tapasztalataikat és javasolataikat. — Amikor a társadalmi tulajdon védelméről beszélünk, nemcsak a jogszabályokban megfogalmazott kártokozó cselekmények megelőzésére és felfedezésére

gondolunk. Természetesen a leghatározottabban fel kell lépni ezek ellen is, de a vállalati gazdálkodás eredményessége szempontjából igen nagy jelentősége van annak, hogy munkák során a rendelkezésre álló ayagi eszközöket és munkaerőt racionálisan használjuk fel, a célszerű-

ség határain belül takarékoskodjunk energiával, anyaggal, munkaerővel és óvjuk értékeinket mindenfajta károsodástól — hangsúlyozta Kocsor Ferenc.

A felszólaló aktívák sok érdekes tapasztalatról számoltak be. Így többek között elmondták: szerszámot nem a megfelelő módon és célra használnak, rengeteg haszonanyag kerül hulladékba, gyakoriak a munkahelyi lopások és a gondatlanságból a meddőhányóra került anyagok sorsa sincs rendezve.

Igény van arra — hangsúlyozta több felszólaló —, hogy az illegális fuszások helyett legális lehetőséget teremtsünk a barkácsolásra, aminek közösségi és egyéni hasznosságát felesleges külön kiemelni.

Cser János pb-titkárral mindenki egyetértett abban, hogy a társadalmi tulajdon védelme a munkahelyen kezdődik. Az a tapasztalat — mondta —, hogy a szerszámok, eszközök tárolása, gondozása területén még bőven van tennivaló. Eppen ezért valamennyiünk kötelessége a társadalmi tulajdon védelme, megóvása, hiszen valamennyiünk tulajdonáról van szó.

Kiemelkedő munkavégzésért négy társadalmi rendész kapott pénzdíjmat.

Az értekezlet után Szloboda Pál osztályvezetőtől kértem interjút.

Mi tette időszerűvé az aktív-értékeztelet megtartását?

— A tanácskozás megtartását több ok is aktuálissá tette: igazgatói utasítás írja elő ennek megrendezését, a vállalati párt-vb, vszb és KISZ-vb együttes ülésének állásfoglalása is eldöntözte a kérdés mai gazdasági helyzetünk, amikor fokozottan kerül előtérbe a hatékonyság, a ránk bízott javak ésszerű felhasználása, a takarékoskosság minden területén.

A tapasztalatok szerint milyen mértékű vállalatunknál a társadalmi tulajdonban okozott kár évente?

— Félmillió forint körüli, ami az országos átlaghoz viszonyítva kedvezőnek mondható.

Miben fogalmazna meg a társadalmi tulajdon hatékonyabb védelme érdekében teendő további feladatokat?

— Annak ellenére, hogy vállalatunknál 260 rendszeti aktív tevékenykedik, fontosnak tartom a munkavégzés további társadalmi felelősségének megértését, ennek érdekében egyértelműen tisztázni kell az aktívák feladatait és jogkörét, s ezeket tudatosítani is szükséges. A társadalmi rendszet tevékenysége legyen nyílt, kerülje a titokzatosságot, mert csak így nyerheti meg a közösség bizalmát. Ha ez példamutató munkával és magatartással párosul, az aktív tevékenysége általánosan elfogadott lesz, s úgy az egyének, mint a társadalomnak hasznára válik — mondta befejezésül az osztályvezető.

Herendi István

Az almák nem gurultak szét...

— Almát hoztál magaddal?

— Dehogyan hoztam.

— Jobb is, mert a lezuhanásnál ugysis szétgurulnának.

A repülőgépen ilyen fekete humorral cukkoltak tapasztalt csoporttársaink bennünket, akik most készültünk életünk első repülőújtára. Mi persze próbáltuk „venni a lapot”, de mikor elhangzott a felszólítás: — Kérjük kedves utasainkat, kapcsolják be biztonsági öveiket... — idegesen kezdünk bajlódni a csattal és felféher arccal készítettük magunk elé azt a bizonyos zacskót. Majd szorosan megmarkoltuk az ülés karfáját és vártuk mi lesz.

Sivítani kezdtek a motorok, a hatalmas géptest megmozdult és néhány perc múlva könnyedén felkúszott az égre. Mindenki megnyugodott és csodálkozva kérdezte: — ennyi az egész?

Egy óra tíz perc alatt értünk Berlinbe. A szálláson való elhelyezkedés után első utunk az Alexander platzra vezetett. A

Az NDK-ban jártunk

tér közepe táján levő forgó világóra szerint ekkor Honoluluban éjjeli fél 12, Guatemalában hajnali fél 4, Berlinben pedig délelőtt fél 11 volt a pontos idő.

Rövid séta az „Alax”-on és délben már fintorogva kóstoltgattuk a német „inyencfalatokat”. A teknősbékalevest, az ismeretlen szósszal nyakonöntött marhahúst és a savanyú feketekenyert. Ezzel a furcsaságok még nem értek véget. Csodálkozva tapasztaltuk például, hogy a villamoson, metrón „becsületepénztár” van. Ha bedobja (mindig bedobja!), hanem az utas a viteldíjat, a jegyautomata akkor is ad jegyet.

S hogy mit láttunk még? Fenselrolni is nehéz. Mindenekelőtt „felmásztunk” a tévétorony 207 méter magasságában levő forgó presszójába és az ablakokból megcsodáltuk a Spree folyó két partján elterülő város apróvá zsgorodott épületeit. Városnéző „sétát” is tettünk. A jó meleg autóbusból tekintettük meg a Vörös Városházat, a német főváros jelképét, a Brandenburgi kaput, a Reichstag nemrég renovált épületét, a Humboldt Egyetemét és még sorolhatnám.

Csodálva néztük végig — a buszból kiszállva — a Pergamon Múzeumban az ősi elő-ázsiai kultúrák leggazdagabb gyűjteményét. Treptowban, a hősi temetőben tisztelettel adóztunk a berlini csatában életüket vesztett szovjet katonák emlékének. Jártunk Potsdamban is, a Cecilienhof kastély termeiben, ahol 1945. augusztus 2-án (Sztálin, Truman, Attlee) aláírták a potsdami egyezményt. A Sanssouci kastélyban pedig a 19. század legjobb építészének és kertművészeinek munkájában gyönyörködtünk.

És amiről még nem esett szó: a sör! A finom és rendkívül olcsó német sör, melyből ki tudja hány liter folyt le — az öt nap alatt — a magyar torkokon. Berlinben tartózkodásunk utolsó napján ellátogattunk a Messelektro-nix gyárba, ahol megismerkedtünk a gyár munkájával és az ottani ifjúsági szervezet, az FDJ fiataljaival. A délután kötött friss ismeretségeket este a diszkóban „erősítettük”.

Mindent összegezve: a látnivalók, a gazdag programok kellőképpen felejtették a kisebb „szépséghibákat”: szinte minden reggel máshol és sok gyakorlás után jutottunk reggelihez, a fürdőszobában nem mindig csorgott meleg víz, de ha folyt is, utána fél vödör homokot mertünk ki a fürdőkádából. Mindezeket leszámítva nyugodtan kijelenthetjük: a IV. sz. bányauzemi KISZ-vezetőség által a legtöbb társadalmi munkát végzett aktívák részére szervezett jutalomkirándulás jól sikerült. És nemcsak azért, mert az almák nem gurultak szét.

Stausz Csaba

Dr. M. I.

Vállalatunk munkaügyi döntőbizottságai

200 ügy évente

Vállalatunk valamennyi üzemében, az Anyag- és áruforgalmi főosztálynál és a Központban működik munkaügyi döntőbizottság. Tagjai valamennyien törzsgárdatagok, akik jól ismerik az üzemek életét, a munkahelyi adottságokat, dolgozóink gondolkodásmódját, problémáit. Valamennyien rendelkeznek megfelelő előképzettséggel, és több alkalommal is részt vettek továbbképző tanfolyamokon is. Minden gazdasági egység biztosítja döntőbizottságainak működési előfeltételeit.

Ezek után természetesen tűnik, hogy különböző időszakokban más-más szervek részéről történő ellenőrzések megállapításai elismerést tartalmaznak. Évente mintegy kétszáz ügyet tárgyalnak — utóbbi években csak dolgozóink kezdeményezésére — javarészt baleseti, foglalkozási megbetegedéssel kapcsolatos kártérítési panaszokat. Az ilyen ügyekben tör-

tendő döntés körültekintő elbírálást igényel. Különösen nehéz a bizonyítási eljárás a már évekkal ezelőtt megállapított foglalkozási megbetegedésekkel kapcsolatban, amikor a körülmények már csak nehezen tisztázhatók, mert a munkakörváltozás nem rehabilitációs eljárás keretében történt, és a különböző igazolások is ellentmondóak. Vitára ad okot az összkövetkezményes munkaképességcsökkenés miatti vállalati felelősség kérdése is.

A kártérítési ügyek mellett kisebb számmal jelentkeznek a fegyelmi, bér- és munkaviszonnyal kapcsolatos panaszok, a kate-góriába sorolás, a hűség-jutalom százalékos kulcsának megállapítása, a betanított munkás és a szakmunkás fogalmi különbözősége stb.

Sport

Munkahelyi Olimpia jegyében Kevesebb vállalati, több üzemi bajnokság

A vállalati szakszervezeti bizottság az elmúlt hónapban tárgyalta meg a Munkahelyi olimpia sportprogramját és feladattervét, amely meghatározója lett az ez évi feladatoknak. A vszb által elfogadott és jóváhagyott versenyprogram és feladatterv több változást hoz a tömegsport szervezésében, a versenyek megtartásában.

A határozat kimondja, hogy a vállalat területén 1980. január 1-től be kell vezetni a Munkahelyi olimpia mozgalmát, esőkkenteni kell a vállalati szintű bajnokságok számát, ugyanakkor növelni kell az üzemi bajnokságokat. Vállalati szinten ez évben a kispályás labdarúgásban és tékében lesz Bányász Kupa bajnokság. Üzemi szinten a már említett két sportág mellett, sor kerül sakk-, asztalitenisz-, lövészet, atlétika és ÖHV bajnokságokra. Szintén elmaradnak vállalati rendezésben az április 4. és november 7. kupaversenyek, ezeket úgyszintén az üzemi szinten kell megrendezni.

Ez az év az olimpia éve, ebből az alkalomból kerül sor vállalati szinten az

„olimpiai nap” sportrendezvényeire, amelyet előzően üzemekben is megtartanak.

A vállalati versenyprogramból kiemelkedik a MÉV-szovjet nagykövetség dolgozóinak sporttalálkozója, amit 5 sportágban rendezünk.

Küzdelmesnek ígérkezik a bányásznap villámtorna, ahol a csapatok 4 sportágban küzdhetnek a kupákért. Természetesen a vállalati és üzemi bajnokságok mellett sportolóink részt vesznek a városi, megyei és területi Munkahelyi olimpia versenyekben, és az SZMT által rendezendő kispályás labdarúgó döntőjén is. Ha a teljeség igénye nélkül összehasonlítjuk az idei versenyprogramot az előző évekéhez, kitűnik, hogy dolgozóinkra több, szervezettebb verseny vár, mint bármikor.

Az igaz, hogy a vállalati szintű rendezvények száma kevesebb, de ezzel szemben több az üzemi sportrendezvény és ez szélesebb alapokat nyújt a testedzésre a tömegsportmozgalomban való részvételre.

Kovács M.

Megfiatalodott csapattal Eredményes évet zártak a PMSC

férfi kézilabdázói

A labdarúgás után — a nézőszámot tekintve — a második legnépszerűbb sportág hazánkban a kézilabda. Sőt, egy-egy színvonalas összecsapásra több szurkoló látogat el a városi sportcsarnokba, mint egy — nem sok jót ígérő — futballmeccsre. Pécsétt és Baranyában szép hagyományai vannak a kézilabdának. Városunk évtizedek óta a magyar kézilabda-sport egyik fellelvárára. Kevés olyan nagyszerű létesítmény van az országban, mint a pécsi sportcsarnok. A gyönyörű objektum nagyban hozzájárult a sportág népszerűsítéséhez. Egy-egy kézilabda-mérkőzést itt akár két és félezer néző is végigigazgathat.

A PMSC férfi csapata ki is tesz magáért. Az NB I. rendkívül erős és kiegyensúlyozott mezőnyében jó közép csapatnak számít. A tavaly megszerzett nyolcadik helyéről, örömeikről, gondjaikról beszélgetünk Kolszovszky Rudolf szakosztály elnökkel.

— A PMSC férfi csapata a tavaly előtti eredményét ismételte meg az elmúlt szezonban. Miért nem sikerült a nyolcadik helyről előbbre lépni?

— Az év elején a nyolcadik hely megtartását tűztük ki célul. Nem valamilyen elégedettség, vagy kishitőség indokolta ezt. Ugy akartuk az előző évi eredményünket megismételni, hogy közben alaposan megfiatalítsuk a csapatot. Harmat, Gera, Ágoston és Herbert helyett kellett fiatalokat bedobni a „mélyvízbe”. Átmeneti esztendő volt a tavalyi. A fiatalítás úgy érzem, jól sikerült. Kétségkívül szükségünk volt rá, hiszen a

csapat átlag életkora közel volt már a harminchoz.

— A válogatottnak nem sikerült kivívnia az olimpiai részvételt. Mégis megkérdezem, van-e olyan játékos a PMSC-nek, aki versengethet a címeres mezért?

— Erről a válogatott vezetői nyilatkozhatnának. Ugy vélem, van két válogatott szintű játékosunk. Az egyik Hegedűs Sándor. Ő még nem játszott címeres mezben. Kőszegi István viszont már szerepelt a válogatottban. Sajnos hosszú ideig sérült volt, szezon végére viszont teljesen rendbe jött a térde. Vele jelentősen feljavult a támadójátékunk.

— Milyen szereplést vár a csapattól a következő bajnokságban?

— A hatodik-nyolcadik helyre várjuk az együtttest. Ugy érzem, minden feltétel adott ahhoz, hogy sikerüljön előrébb lépni.

— Mennyit edzenek a játékosok?

— Móró Gábor edző vezetésével hetente kilenc tréninget tartunk. A fizikai felkészültségünkkel nincs probléma. A játékosok számára nem a sok edzés megterhelő, hanem a rengeteg utazás. Jól bírják a mérkőzések hatalmas iramát, de gyakran vannak távol a családjuktól. Az edzéseken még jobban „össze kell dolgoznunk” az átalakult csapatot.

— A PMSC tavaly külföldi együttesekkel is összemérte tudását.

— Igen, az idén is így lesz. 1980-ban is megrendezzük a már szokásos nyári nemzetközi tornánkat. Emellett van néhány külföldi csapat, akikkel évente összemérjük erőnket. Tavaly óta tartjuk a kapcsolatot a Politechnika Timisuaara csapatával. A román bajnokság egyik legerősebb együttesét a tervek szerint idén vendégül látjuk. Azt hiszem, minden kézilabda kedvelő számára csemegét jelent majd a kiváló klubcsapat vendégszereplése.

— Tényleg. Mennyien járnak a PMSC kézilabda-mérkőzéseire?

— A Szeged elleni mérkőzésünkön idén kétezer voltak. A negatív nézőszám 800. Sok függ a propagandától. Ha a Dunántúli Napló kicsit nagyobb cikket közöl a meccseinkről — ez nem túlzás — legalább 500 nézővel több jön el a sportcsarnokba — mondta Kolszovszky Rudolf, a szakosztály elnöke.

Nógrádi Gábor

A PMSC ASZTALITENISZ- ÉS SAKKBAJNOKSÁGA

A PMSC tömegsport bizottsága a Munkahelyi olimpia jegyében szervezi meg a bázisvállalatok dolgozóinak részére a sakk és asztalitenisz csapat- és egyéni bajnokságot.

Az első alkalommal megrendezésre kerülő versenyek tavaszi-őszi rendszerben biztosítják a résztvevők részére a folyamatos versenyzési lehetőséget, kulturált körülmények között.

A férfi, női asztalitenisz-verseny január 28-tól kezdődik a MÉV szálló B épület IV. emeleti játéktérében, míg a férfi, női sakk csapat- és egyéni bajnokság január 29-én indul. Helye a MÉV szálló C épület sakkterme. Az asztalitenisz férfi csapatának létszáma 3 fő, a női 2, sakknál a férfiak 3, a nők 2 fővel versenyeznek, a kezdési idő 17 óra.

Kérjük a résztvevő együtteseket, hogy nevezésüket január 25-ig küldjék meg a PMSC sportbizottságára, hogy a sorsolást el lehessen készíteni. K. M.

DÍJKIOSZTÓ ÜNNEPSÉG ÉS SPORTBÁL

A vállalati tömegsport bizottság a hagyományoknak megfelelően 1980. január 19-én 17 órai kezdettel tartja az elmúlt év eredményeinek értékelő és díjkiosztó ünnepségét, a Ságvári Endre Művelődési Ház nagytermében. Kérjük a sportot kedvelőket, hogy az ünnepségen minél nagyobb számban vegyenek részt, mert az értékelést és díjkiosztást sportbál követi. Este 19 óra körül kezdődő táncmulatságon a zenét Cseri János hangulatzenekara szolgáltatja, emellett sor kerül tombola sorsolásra és báliszepe megválasztásra is. A vállalati tömegsport bizottság ezúton is köszönetet mond a vállalat dolgozóinak, családtagjaik és minden kedves érdeklődőnek. K. M.

HÍREK

A TELI IDŐSZAKBAN IS programot szerveznek a horgászoknak. A MOHOSZ Baranya megyei Intéző Bizottsága előadás-sorozatot indít Pécsétt az Ifjúsági Házban. Az első előadást az új fejelemi szabályzatról és a horgászatikáról tartják január 21-én, 9 órakor.

A MUNKAHELYI művelődés módszertani segítése céljából Pécs város Tanácsának művelődési osztálya és az SZMT 40 vállalatnál és jelentősebb üzemi helyzetfeltáró elemzést végez. Az elemzést januárban vállalatunknál is elvégzik. A vállalat tapasztalatok a következő időszak feladatainak elvégzéséhez nyújtanak segítséget.

TANULMÁNYT készítettek vállalatunk szakemberrel a Bányászati Fejlesztési Intézet részére a „Receki bányabell kutatási módszerek és az osztószintes fejtési rendszerek vizsgálata” címmel. A tanulmány — vállalati tapasztalataink figyelembe véve — módszereket javasol a hazánkban jelentősen minőségű recki rézércvagyongazdaságos műveléséhez.

ÁTSZERVEZŐDÖTT a Vállalati Ifjúsági Bizottság. A bizottság elnöke Bimbó József szociális igazgató, a titkár Ormándy Géza, a IV. sz. bányászati üzem elnöke. A bizottság — közelmúltban tartott ülésén — elfogadta az 1980. évi munkatervét.

MEGKEZDÖDÖTT a horgász engedélyek kiadása. Az egyesület tagjai a csütörtöki klubnapokon vehetik át az engedélyt, illetve fizethetik be a tagdíjat. Az új belépők csak az előírt beszámoló után kapnak engedélyt. Minden hó első keddjén lehet beszámolni.

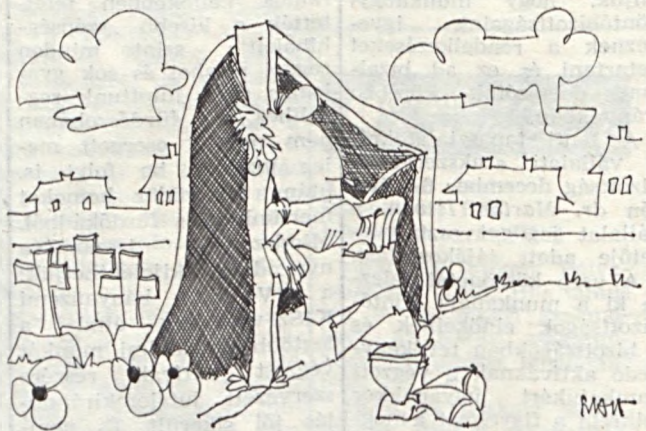
VÁLLALATUNK koncert fúvószenekara január 23-án a Magyar Rádió 6-os stúdiójában Z-felvételeken vesz részt. Bizonyára ezt a műsorszámukat is kedvezően fogadják a fúvószenekar rajongói.

Ajándékozni öröm

Ajándékozni öröm, de nincs mindenki olyan helyzetben, hogy ajándékot kapjon hozzátartozóitól. Így van az a sok-sok gyerek is, aki a családi otthon hiánya miatt nevelőotthonokban, intézetekben nevelkedik.

A IV. sz. bányászati üzem hosszú évek óta patronálja már a Bükkösi Gyermekotthon pénzzel, társadalmi munkával és nem utolsósorban azzal, hogy a gyermekekkel próbálják éreztetni az otthon melegét. Az 1979-es esztendő — mint a gyermekek nemzetközi éve — új próbálkozásokat, kezdeményezéseket és eredményeket hozott. Az üzem kizsesej az év során rendezte játékos sportnapot, és karácsony előtt Téli nap ünnepségét.

A szakszervezet által vásárolt csomagokkal és egy önkéntes, de annál lelkebb Téli nap felkerekedtek, hogy kedveskedjenek a Bükkösi élők 130 gyermeknek. Volt, aki elhite közüli a Téli napot, volt, aki kételkedve nézte, hiszen ő már nagyobb annál, de rögtönzött kis műsoruk azt bizonyította, hogy örültek a Téli napnak, az ajándékoknak. Örültek az otthon dolgo-

— Nekem eddig csak három ember rúgott gölt Szarka Tibor rajza

Nem jutott korcsolyára

Gyermekkoromban mindig vágytam korcsolyára, csak hogy nem jutott rá a sovány szülői kerestetből. Mikor meg már nyaranta megkerestem a korcsolyára valót, akkor meg cipőm nem volt használható. Ugyanis, a többször megtalált, vagy agyonfoltozott lábbelire nem lehetett volna feleszavarni. Így aztán soha nem volt korcsolyám.

Helyette maradt a csúszkálás. Igaz, hogy csúszkálás alkalmával nem lehetett olyan figurákat csinál-

Téli csúszkálás

ni a jégen, mint ahogyan a korcsolyázóktól láttuk. Mivel a cipőtalpalás sokba került, így aztán magunk állítottunk elő csúszkáló szerszámot, miután már a jól kisikosodott „klumpa” talpa is kettévált a jégen.

Nem kellett ehhez más, mint két cipőtalpnyi deszkadarab, valamit szíjféle és egy darab drót. No, meg vékony fűró, néhány kis szeg és kalapács. Még műhelyre sem volt szükség, ahol elkészült a csúszkáló, amit mi korcsolyának nevezünk nagyképűséggel. A deszkalapokat négy helyen a vékony fűróval kifúrtuk, aztán hosszában két sorban a talp részre erősítettük a drótot. A szíjdarabokat gyakran helyettesítette keskeny gurtniféle is, amit apró szeggel ráerősítettünk úgy, hogy ebbe csúsztattuk a cipőnk. De ha nem volt cipő, megfelelt a tutyi is, melynek talpára csöpűvászart, vagy az elhasználdott pajtáslepedő még használható részből kendercérnával varrt édesanyám talpat. Ilyenkor nem hiányzott

más, min jó hideg, hogy befagyjon a „tapasztó” viláze. Mindig óvtak bennünket szüleink, ugyanis ha beszakad alattunk a vékony jég, víz alá kerülünk és belefutadunk. Ajánlották helyette a rétet, melynek laposabb részén, összegyűlt az őszi csapadék, nem volt mély, ha be is szakadt alattunk. Legfeljebb a cipőbe, vagy a tutyiba ment bele a víz. Igaz, hogy ilyenkor gyakorta volt csepegés az orrunk a megfázástól. Jaj, de sokat lehetett csúszkálni! Igaz, hogy esni is, ha rászaladtunk a jégből kiálló kis fűcsomóra, melyet nem takart el a megfagyott víz. Ha nagyon megütöttük magunkat, s eltört a méceses, ott volt a társak vigasztaló mondása: „sírás, nevetés, kutyasz... a fizetés”. Igaz, hogy akkor talán a telek is keményebbek voltak, volt jég, s a gyermekek találékony-sággal még a hiányzó korcsolya kérdését is megoldották, ha csúszkálás formájában is. Kiss József